

Επιφυλλίδα

του Πανελληνίου Συλλόγου
Αλληλεγγύης Συνταξιούχων / ΔΕΗ
(ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ)

Αριστοτέλους 11-15 5ος Όροφος, Αθήνα, ΤΚ 10432
Τηλέφωνο: 2105249317 - 2105232602, Φαξ: 2105249331
e-mail: pasasdeh@otenet.gr, website: www.pasas-deh.gr
Τεύχος 5^ο · ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2021

OXI στο τζογάρισμα των εισφορών για τις
επικουρικές συντάξεις - **OXI** στο διαχωρισμό
παλαιών και νέων συνταξιούχων - **NAI** στον
αγώνα για σύγχρονα ασφαλιστικά δικαιώματα!

Φτωχέ, σου μάραναν
κόποι και πόνοι
τη θέληση άβουλη,
πιωμένη αφιόνι!
Αν είν' ο λάκκος σου
πολύ βαθής
χρέος με τα χέρια σου
να σηκωθείς.

Κώστας Βάρναλης

Σε αυτό το τεύχος:

Της Σύνταξης.....	2
Συνταξιοδικό κίνημα και η συμβολή του στο ταξικό κίνημα και την κοινωνία.....	3
Νομοσχέδιο για τις επικουρικές συντάξεις Ένα ακόμα έγκλημα στην κοινωνική ασφάλιση.....	4
Δούλοι του 21ου αιώνα: Από τις σιδερένιες στις ψηφιακές αλυσίδες.....	5
Σταθμοί του εργατικού κινήματος.....	6
Δελτία τύπου- Χρήσιμες Πληροφορίες - Σχόλια - Δραστηριότητες.....	7-10
Παλαιστίνιοι: Για πόσο ακόμα θα δολοφονούνται;.....	10
Εγκλεισμός και μνήμη. Δύο άσπονδοι εχθροί.....	11
Κώστας Βάρναλης (1884-1974).....	12
Η σελίδα της γυναίκας.....	13
Αιτία για τις περιβαλλοντικές - δασικές καταστροφές: Ο δρόμος ανάπτυξης της ελληνικής κοινωνίας.....	14-15
Το 1821 και οι ξένες δυνάμεις.....	16

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Συναδέλφισες, Συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε σε πολύ δύσκολη και σύνθετη περίοδο. Οι παλινωδίες της κυβέρνησης στην αντιμετώπιση της πανδημίας, τα περιοριστικά μέτρα, η «ατομική ευθύνη», τα «πρωτόκολλα λάστιχο», η πολιτική για τα εμβόλια, η ένταση της αντεργατικής-αντιλαϊκής επίθεσης, της καταστολής και ο πακτωλός χρημάτων σε μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, είναι τα χαρακτηριστικά της περιόδου.

Σε όλο τον κόσμο και στη χώρα μας οι κυβερνήσεις, το σοβαρότατο πρόβλημα για την υγεία των λαών (πέρα από τα μεγάλα λόγια) το διαχειρίστηκαν και το διαχειρίζονται με τον ίδιο τρόπο. Βάση της αντιμετώπισης της πανδημίας είναι τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων, των ιδιωτών στην υγεία και όχι οι ανάγκες των λαών. Αυτό το έδειξαν πολύ καθαρά και οι ανταγωνισμοί που παρακολουθήσαμε στην έρευνα και την παραγωγή φαρμάκων και εμβολίων καθώς και το πώς οι κυβερνήσεις των ισχυρότερων κρατών υπερασπίζονται το «δικαίωμα» της φαρμακοβιομηχανίας τους στην πατέντα και την ιδιοκτησία στην έρευνα. Ακόμα και σε συνθήκες παγκόσμιας πανδημίας το κριτήριο δεν άλλαξε. Έτσι ακόμα και στις πιο ανεπτυγμένες χώρες, με πρώτες τις ΗΠΑ, εκατομμύρια λαϊκός κόσμος που θα μπορούσε να σωθεί, έφυγε από τη ζωή.

Πως διαμορφώνεται η κατάσταση

Μπροστά μας έχουμε σοβαρές αρνητικές εξελίξεις. Οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, το εκμεταλλευτικό σύστημα απαιτεί νέα πιο σκληρά μέτρα σε βάρος των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Τα αδιέξοδά του μεγαλώνουν και δεν μπορούν να απαντηθούν με καμία συνταγή, κανένα μίγμα πολιτικής. Αν δοθούν αυξήσεις στους εργαζόμενους μειώνεται η δυνατότητα της κερδοφορίας και επενδύσεων του κεφαλαίου. Αν δεν δοθούν πέφτει η λαϊκή κατανάλωση. Η πρόσκαιρη ποσοτική χαλάρωση, λόγω πανδημίας και οι γνωστές συνταγές τύπου Κέϊνς, είναι πρόσκαιρες και θα πληρωθούν το επόμενο διάστημα από τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους και το λαό.

Τα νέα μέτρα για την μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης είναι μονόδρομος για τις κυβερνήσεις. Η έκθεση Πισσαρίδη είναι αποκαλυπτική!

Βέβαια η αντιλαϊκή επίθεση δεν είναι τωρινή. Έχει αρχίσει από τις αρχές της 10ετίας του 1990, μετά την αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων στον κόσμο. Από τότε οι κυρίαρχοι επιχειρηματικοί όμιλοι πέρασαν στην αντεπίθεση με στόχο το ξήλωμα όλων των εργασιακών κατακτήσεων και τη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης, του λεγόμενου μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους, όπως το ονομάζουν. Όλες οι κυβερνήσεις, ανεξάρτητα από το πολιτικό τους πρόσημο, υλοποιώντας οδηγίες της ΕΕ ψήφισαν δεκάδες νόμους και διατάξεις που ξηλώνουν ό,τι με αγώνες και θυσίες οι εργαζόμενοι κατέκτησαν στην Κοινωνική Ασφάλιση, στα εργασιακά, μισθολογικά, κοινωνικά δικαιώματα, στη δημόσια υγεία.

Οι συμβιβασμένες ηγεσίες του εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού στήριξαν απροκάλυπτα αυτή την πολιτική.

Η επίθεση αυτή εντάθηκε την περασμένη 10ετία. Η οικονομική καπιταλιστική κρίση έγινε ευκαιρία για να αυξήσουν τα κέρδη τους μεγάλοι

επιχειρηματικοί όμιλοι. Σταθερά ξηλώνεται το σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης, με στόχο την παραπέρα ιδιωτικοποίησή του στην βάση των τριών πυλώνων, σύμφωνα με τις οδηγίες της Ε.Ε.

Η ίδια λογική ακολουθήθηκε στα εργασιακά. Κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, δραστική μείωση του κατώτερου μισθού, της αποζημίωσης σε περίπτωση απόλυσης, τις απλήρωτες ώρες υπερωριακής απασχόλησης, τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

Ο νέος νόμος «έκτρωμα» του Υπουργείου Εργασίας ολοκλήρωσε το έγκλημα. Έπιασε το νήμα από εκεί που το άφησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις για να συνεχίσει πιο επιθετικά. Πάτησε στην «Έκθεση Σέρκας» για τη «διευθέτηση» του χρόνου εργασίας, που το 2008 ψήφισαν από κοινού ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ στο ευρωκοινοβούλιο, και το ν. 3986/2011 του ΠΑΣΟΚ για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας (με τη σημείωση ότι θέλει τη σύμφωνη γνώμη του σωματείου). Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν τον κατήργησε, αλλά τον εφάρμοσε για πρώτη φορά γενικευμένα το 2017 στον κλάδο των νοσοκομειακών γιατρών. Σήμερα 135 χρόνια μετά από την κατάκτηση του 8ωρου ο νέος νόμος στην ουσία το καταργεί, επεκτείνοντας τον ημερήσιο χρόνο εργασίας ακόμη και μέχρι τις 13 ώρες, λες και ο εργάτης είναι μηχανή ή εξάρτημά της. Ακόμη επεκτείνει την κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας σε αρκετούς κλάδους, καταργεί το Σώμα της Επιθεώρησης Εργασίας, καταργεί ουσιαστικά το δικαίωμα στην απεργία, αφού δίνει την δυνατότητα στην εργοδοσία να χρησιμοποιεί ως προσωπικό ασφαλείας το 33% από το σύνολο των εργαζομένων στην διάρκεια της απεργίας, καθώς και άλλες αντεργατικές διατάξεις.

Η συζήτηση που προηγήθηκε από την ψήφιση του νομοσχεδίου δεν αφήνει περιθώρια για άλλες αυταπάτες. Ο ΣΥΡΙΖΑ ακόμα και σήμερα σιγόνταρε την κυβέρνηση καλλιεργώντας απογοήτευση και ηττοπάθεια στους εργαζόμενους. Υπονόμευσε τις απεργιακές κινητοποιήσεις λέγοντας πως «όσο μαζική και να είναι η απεργία, το νομοσχέδιο θα περάσει», βρήκε «θετικές διατάξεις» για να ψηφίσει 56 από τα 128 άρθρα του νόμου και κατέληξε, με απύθμενο θράσος, να δεσμεύεται ότι, όταν γίνει κυβέρνηση, θα τον καταργήσει. Οι συνταξιούχοι, οι εργαζόμενοι έχουμε πείρα. Ξέρουμε πολύ καλά τι αξία έχουν οι δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ.

Στην ίδια ρώτα η ηγετική ομάδα της ΓΣΕΕ, σε διατεταγμένη υπηρεσία, ανέλαβε να προπαγανδίζει τα «θετικά του νομοσχεδίου» και χαρακτήρισε τα ταξικά συνδικάτα «γελοία συνδικάτα».

Η κυβέρνηση από την άλλη με τους «παπαγάλους» στα ΜΜΕ, τις ανατροπές αυτές, «ανατροπές του αιώνα», τις εμφάνισε ως προοδευτικές, δίκαιες και ότι ωφελούν τους εργαζόμενους.

Όμως συνάδελφοι δεν είναι πρόοδος η εργασία χωρίς δικαιώματα, η ανεργία, η φτώχεια, η εξαθλίωση που εξαναγκάζονται να ζουν οι εργαζόμενοι.

Προοδευτικό και δίκαιο είναι όταν η παραγωγική διαδικασία, τα επιτεύγματα της τεχνολογίας, της επιστήμης, η εργασία πραγματοποιούνται για να υπηρετούν το σύνολο από τις σύγχρονες πραγματικές ανάγκες του παραγωγού του πλούτου που είναι ο εργαζόμενος και μόνο αυτός.

Σε αυτό το αρνητικό κλίμα για τους συνταξιούχους και τους εργαζόμενους με τις πρόσθετες δυσκολίες, το ταξικό εργατικό κίνημα, με τη στήριξη και του συνταξιοδικού κινήματος, έδωσε μια πιτάνια μάχη ενάντια σε αυτή την πολιτική, με κορυφαία την πάλη για το νομοσχέδιο «έκτρωμα» του Υπουργείου Εργασίας, που βασικό χαρακτηριστικό έχει το χτύπημα του σταθερού ημερήσιου χρόνου εργασίας και της συλλογικής-συνδικαλιστικής δράσης των εργαζομένων.

Οι αγώνες θα συνεχισθούν με συνέπεια, σταθερά μέχρι την ανα-

Υπεύθυνη Έκδοσης: Αγκαβανάκη Αιμιλία

Συντακτική Επιτροπή: Αγκαβανάκη Αιμιλία, Δερέμπεν Διαλεχτή, Νικολάου Δημήτρης, Σταμέλλος Ηλίας, Σώκος Γιάννης, Τσίρκας Πολύβιος

τροπή όλου του αντεργατικού, αντιασφαλιστικού, αυταρχικού, νομοθετικού πλαισίου.

Τα σοβαρά προβλήματα στο ασφαλιστικό παραμένουν και μεγαλώνουν παρά τις διακηρύξεις παλαιών και νέων Υπουργών και Διοικητών. Η καθυστέρηση στην απονομή συντάξεων συνεχίζεται. Η κυβέρνηση αντί να πάρει μέτρα στελέχωσης και εξοπλισμού των υπηρεσιών προχωράει ένα ακόμα βήμα την ιδιωτικοποίηση.

Αμέσως μετά την ψήφιση του εκτρώματος για τα εργασιακά κατέθεσε στο Υπουργικό Συμβούλιο το σχέδιο νόμου για το νέο επικουρικό ταμείο και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Όπως έγινε με τα Εργασιακά και οι ανατροπές στην Επικουρική Ασφάλιση έρχονται να συμπληρώσουν παλιότερες μεταρρυθμίσεις του ασφαλιστικού συστήματος, απ' όλες διαχρονικά τις κυβερνήσεις, με τελευταίο τον νόμο Κατρούγκαλου του ΣΥΡΙΖΑ. Το νέο επικουρικό στοχεύει: στη σταδιακή απαλλαγή του κράτους από το «κόστος» της Κοινωνικής Ασφάλισης και τη μετατροπή της σε ατομική υπόθεση. Ταυτόχρονα κάνει δώρο στις ισχυρές ασφαλιστικές εταιρείες και στα επενδυτικά ταμεία τις ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων για να τα τζογάρουν κάνοντας τους ασφαλισμένους «επενδυτές»! Με λίγα λόγια οι ασφαλισμένοι-«επενδυτές» θα ξέρουν τι πληρώνουν αλλά δε θα ξέρουν τι και αν θα πάρουν επικουρική σύνταξη (υπάρχει αναλυτικό άρθρο για το νομοσχέδιο στη σελίδα 4).

Γενικά ο νόμος για τα εργασιακά, η ιδιωτικοποίηση της Επικουρικής Ασφάλισης, η «αξιολόγηση» των εκπαιδευτικών, και η νέα δέσμη μεταρρυθμίσεων που θα φέρει η κυβέρνηση, που όπως δήλωσε ο πρωθυπουργός στο υπουργικό συμβούλιο θα προστεθούν στους 187 νόμους που πέρασε, μεταξύ των οποίων και η απολιγνιτοποίηση, είναι «προαπαιτούμενα» για το Ταμείο Ανάκαμψης, το νέο ευρωενωσιακό υπερ-μνημόνιο.

Ο ΠΑΣΑΣ/ΔΕΗ όλο αυτό το διάστημα δεν έμεινε με σταυρωμένα τα χέρια. Λόγω των περιοριστικών μέτρων και των υγειονομικών πρωτοκόλλων, προσαρμοσε την προγραμματισμένη δράση του Συλλόγου στα πλαίσια και τις ανάγκες της περιόδου, τόσο στο αγωνιστικό-διεκδικητικό κομμάτι, όσο και στη ζωή στο σωματείο.

Συμμετείχαμε σε όλο το αγωνιστικό πρόγραμμα της ΣΕΑ και στηρίζαμε τους αγώνες του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Επόμενη δράση του Συλλόγου είναι η καλή προετοιμασία για να έχουμε μαζική συμμετοχή στην πανελλαδική συνταξιοδική συγκέντρωση για την Παγκόσμια Ημέρα των Συνταξιούχων (1η του Οκτώβρη), που προγραμμάτισε η ΣΕΑ. Η συγκέντρωση θα γίνει στην Αθήνα, στις 8 Οκτώβρη ημέρα Παρασκευή. Θα ακολουθήσει πορεία στο μέγαρο Μαξίμου για να συναντηθούμε με τον Πρωθυπουργό.

Σας ευχόμαστε καλό καλοκαίρι και καλή υγεία.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΤΑΞΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η κυβέρνηση έχοντας ως «ασπίδα» την πανδημία, προχώρησε ακάθεκτη στην ψήφιση του αντεργατικού νομοσχεδίου, που αφαιρεί κατακτήσεις και δικαιώματα των συνταξιούχων, των εργαζομένων και γενικότερα των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Αφού ενέσπειρε εδώ και ενάμιση χρόνο, τον φόβο και την τρομοκρατία, με την «απειλή» της πανδημίας και το «ολόγκαν» της ατομικής ευθύνης (αποκρύβοντας επιμελώς τις δικές της ευθύνες με την προπαγάνδα των ΜΜΕ), αφού ψήφισε νομοσχέδια και τροπολογίες ενάντια στα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα, αφού απαγόρευσε συγκεντρώσεις - διαμαρτυρίες και απεργίες με τον φόβο του «κορονοϊού», έδωσε τώρα την «χαριστική βολή». Με το νομοσχέδιο -έκτρωμα για τα εργασιακά, υλοποιεί τις εντολές του ΣΕΒ και τις δεσμεύσεις της απέναντι στους υπερεθνικούς οργανισμούς, του Δ.Ν.Τ της Ε.Ε κλπ.

135 χρόνια μετά τα αιματηρά γεγονότα του Σικάγου, όπου προβλήθηκε το αίτημα του 8ωρου και 101 χρόνια από την θεσμοθέτηση του 8ωρου στη χώρα μας, η κυβέρνηση μας γυρίζει πίσω στον μεσαίωνα.

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα βρίσκεται «επί ποδός πολέμου» και θα αντιδράσει δυναμικά.

Το συνταξιοδικό κίνημα, έχει σημαντική συμβολή, στο ευρύτερο ταξικό και λαϊκό κίνημα και στην κοινωνία.

2,6 εκατ. συνταξιούχοι, το 1/4 του πληθυσμού της χώρας, εδώ και 10 και πλέον χρόνια, βρισκόμαστε στο στόχαστρο των κυβερνήσεων, με μεγάλες μειώσεις των συντάξεών μας και αφαίρεση κατακτήσεων που κερδίσαμε με αγώνες και θυσίες.

Οι συνταξιούχοι «απόμαχοι της δουλειάς», ΟΧΙ όμως και της ενεργούς δράσης και της ζωής, μπορούν να συνεισφέρουν πολλά, στο ταξικό κίνημα, όπως συνεισφέρουν καθημερινά στην κοινωνία, με τις «κουτσουρεμένες» πια συντάξεις τους, με την συμβολή τους στην οικογένεια, στα παιδιά και τα εγγόνια τους.

Οι κρατούντες θέλουν τους συνταξιούχους στο περιθώριο και με τα μέτρα τους προσπαθούν να μας διώξουν σύντομα από την ζωή και την δράση, γιατί μας θεωρούν «περιττό βάρος» στο κόστος του Ασφαλιστικού Συστήματος και «αγκάθι» στις επιδιώξεις τους, για την επιβο-

λή των αντιλαϊκών σχεδίων τους.

Οι συνταξιούχοι έχοντας πια την «εμπειρία και τη γνώση», μπορούν να συμβάλλουν σημαντικά στο ευρύτερο ταξικό και λαϊκό κίνημα, χωρίς να έχουν τον φόβο της απόλυσης, η της δυσμένειας του εργοδότη, γι' αυτό και αποτελούμε «εμπόδιο», στους κεφαλαιοκράτες και στις κυβερνήσεις διαχρονικά.

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ, εκφράζοντας τα ΚΟΙΝΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ, όλων των συνταξιούχων συμμετέχει ενεργά στους αγώνες και την δράση του ταξικού κινήματος.

Παγκόσμια τα προβλήματα των συνταξιούχων όπως και των εργαζομένων είναι ΚΟΙΝΑ, έχουμε τον ίδιο αντίπαλο το μεγάλο κεφάλαιο και τους υπηρέτες του. Γι' αυτό και ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ συμμετέχει σε όλες τις δράσεις.

Συμμετέχει στην Παγκόσμια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία (ΠΣΟ), μέσα από την Ομοσπονδία και το ΠΑΜΕ και δίνει παντού το παρών.

Οι άλλοι σύλλογοι στη ΔΕΗ και ευρύτερα, που είναι κλεισμένοι στο «καβούκι» τους, αποτελούν αρνητικό παράγοντα για το συνταξιοδικό κίνημα.

Τους είδατε κάπου; Σε κάποια συγκέντρωση- διαδήλωση -αγώνα; ΟΧΙ. Δεν θέλουν και δεν μπορούν να συμβάλλουν θετικά, γιατί υπηρετούν συνειδητά η ασυνειδήτα, κομματικές και παραταξιακές σκοπιμότητες, υπηρετούν στην ουσία τα συμφέροντα των αντιπάλων μας και είναι εκ των πραγμάτων «αμέτοχοι» στα κοινά προβλήματα των συνταξιούχων.

Γι' αυτό και ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ έχει ξεπεράσει τα 4.500 και πλέον μέλη, γι' αυτό και τον εμπιστεύονται οι συνταξιούχοι, γι' αυτό και όλοι οι συνταξιούχοι πρέπει να συσπειρωθούν στο Σύλλογό μας.

Έχουμε ΧΡΕΟΣ απέναντι στα παιδιά και τα εγγόνια μας, απέναντι στις μέλλουσες γενιές και την κοινωνία να συμβάλλουμε όπως μπορεί ο καθένας μας θετικά, βγάζοντας τις «κομματικές και παραταξιακές» παρωπίδες και να δούμε τα ΚΟΙΝΑ μας συμφέροντα, να παλέψουμε για ένα καλύτερο αύριο, συσπειρωμένοι ΟΛΟΙ στον ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ.

Ας συνειδητοποιήσουμε ΟΛΟΙ μας, αυτό το ΚΑΘΗΚΟΝ και ΧΡΕΟΣ, αυτή την απλή ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ
Πρόεδρος ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ

ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Αιαχρονικά με αποφάσεις των Κυβερνήσεων έγινε ένα πλιάτσικο στα αποθεματικά της Κοινωνικής Ασφάλισης, δίνοντας άφθονο, ζεστό χρήμα στους μεγάλους επιχειρηματικούς Ομίλους για την "ανάπτυξη". Άτοκα, δανεικά και αγύριστα από την Τράπεζα της Ελλάδος όπου κατατίθεντο οι ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων, απαλλαγή δις από οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές επιχειρηματιών, χρηματιστήριο, δομημένα ομόλογα κλπ.

Όταν ήρθε η ώρα μεγάλη μάζα εργαζομένων να απολαύσουν τον μόχθο μιας ζωής σαν συνταξιούχοι, ήρθαν οι κατευθύνσεις της ΕΟΚ τότε με την συνθήκη του Μάαστριχτ και μετά τη Λευκή Βίβλο της Ε.Ε. για τις ανατροπές στο Ασφαλιστικό Σύστημα.

Βγαίνουν οι "σωτήρες" της Κοινωνικής Ασφάλισης των κυβερνήσεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ κατά σειρά Σιούφας, Γιαννίσης, Ρέππας, Πετραλιά, Κουτρουμάνης, Βρούτσης, Κατρούγκαλος και αφού διαπίστωσαν ότι "το ταμείο είναι άδειο", ότι "δεν μπορεί τα παιδιά μας να συντηρούν τις μεγάλες συντάξεις μας", ότι "ο γέγονε-γέγονε" να δούμε από εδώ και πέρα τι κάνουμε" άρχισαν τις ανατροπές με αποκορύφωμα το ν.4387/2016 (Κατρούγκαλου) που στη συνέχεια ο ν.4670/2020 (Βρούτσης) τον επικαιροποίησε για να χτιστεί η νέα επίθεση στο Ασφαλιστικό Σύστημα.

Τι απέμειναν από τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα των "σωτήρων" για εξασφάλιση αξιοπρεπών παροχών του συστήματος, βιωσιμότητα για 20, 40, 60 χρόνων και άλλα κουραφέζαλα; Πετσοκομμένες συντάξεις, εκατοντάδες χιλιάδες συντάξεις πείνας, μείωση και απαλλαγή εργοδοτικών εισφορών (λεφτά των εργαζομένων), κατάργηση παροχών υγείας και πρόνοιας κ.α. και τελικά εγγυημένη σύνταξη από το κράτος (επί του παρόντος) το προνοιακό βοήθημα το 384€ που ονόμασαν Εθνική σύνταξη.

Σήμερα έρχεται ένας άλλος "σωτήρας" του Ασφαλιστικού Συστήματος ονόματι Χατζηδάκης (το ότι είναι υπουργός της σημερινής Κυβέρνησης είναι εντελώς συμπτωματικό, θα μπορούσε να είναι και σε οποιαδήποτε από τις προηγούμενες που συνέβαλαν στη κατεδάφιση του Ασφαλιστικού) καταθέτοντας ένα σχέδιο νόμου για τις επικουρικές συντάξεις.

Ποια η αναγκαιότητα του ν/σ; Στοχεύει στην απόσυρση του κράτους από την Κοινωνική Ασφάλιση, στην απαλλαγή της μεγάλης εργοδοσίας από τις υποχρεώσεις της και συνδέεται με τα νέα προαπαιτούμενα σε βάρος του λαού για τις γενναίες εκταμιεύσεις του Ταμείου Ανάκαμψης προς όφελος του κεφαλαίου. Με το νέο σύστημα ισχυροί ασφαλιστικοί όμιλοι και επενδυτικές εταιρείες θα βάλουν στο χέρι ποσά από τις εισφορές των νέων ασφαλισμένων που θα ξεπερνάνε τα 75 δις ευρώ σε σταθερή ροή τα επόμενα χρόνια και που είναι πολύ μεγαλύτερο από αυτά του Ταμείου Ανάκαμψης.

Το έγκλημα που προωθεί η Κυβέρνηση σε βάρος των νέων ασφαλισμένων το ονόμασε "μεταρρύθμιση αναπτυξιακού χαρακτήρα", πάλι δηλαδή "ανάπτυξη", ο δε πρωθυπουργός "κομβική μεταρρύθμιση του συστήματος Επικουρικής Ασφάλισης".

Δεν είναι όμως οι χαμένοι μόνο τα παιδιά και τα εγγόνια μας. Η διακοπή εισφορών των νέων ασφαλισμένων προς το ισχύον Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών (ΕΤΕΑΕΠ) θα δημιουργήσει νέα "μαύρη τρύπα" στις επικουρικές συντάξεις και εφάπαξ των σημερινών και αυριανών συνταξιούχων, ύψους 56 δις ευρώ που θα φορτωθεί στους φορολογούμενους και θα θέσει σε κίνδυνο τις συντάξεις των συνταξιούχων και ασφαλισμένων που θα παραμείνουν σε αυτό.

Τι προβλέπει το σχέδιο νόμου με βάση τις ανακοινώσεις; Ιδρύεται Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης (ΤΕΚΑ) που θα λειτουργεί με βάση την κεφαλαιοποίηση.

Στο ΤΕΚΑ θα υπαχθούν υποχρεωτικά οι νεοεισερχόμενοι στην αγορά εργασίας από 1/1/2022, και για να μεγαλώσει η πελατεία, προαιρετικά, όσοι ασφαλισμένοι είναι κάτω των 35 ετών αλλά και κλάδοι

ελεύθερων επαγγελματιών που μέχρι τώρα δεν υπάγονται στην Επικουρική Ασφάλιση.

Ο "ατομικός κουμπαράς" στον οποίο ο κάθε νέος θα εισφέρει ανελλιπώς για 40 χρόνια θα είναι στα χέρια "ειδικών" που θα επενδύουν τα ποσά σε μεγάλους ασφαλιστικούς ομίλους και επενδυτικές εταιρίες προσδοκώντας τότε να πάρει κάποια σύνταξη ανάλογα με τις αποδόσεις των επενδύσεων.

Κινδυνολογεί η Κυβέρνηση με το "δημογραφικό πρόβλημα" και τη "γήρανση του πληθυσμού" και με σημαία τον "ατομικό κουμπαρά", που ο νέος ασφαλισμένος θα τον κάνει ότι θέλει, επιχειρούν να διαμορφώσουν όρους για νέα γενικευμένη επίθεση στο σύνολο της Κοινωνικής Ασφάλισης στην κατεύθυνση των "τριών πυλώνων" για την οποία ήδη έχει στρωθεί το έδαφος με τους αντίστοιχους νόμους μέχρι σήμερα.

Και είναι πραγματικά πρόκληση η Κυβέρνηση δια του μιλίχιου υπουργού της και άλλων πρόθυμων στελεχών της να προσπαθούν να κολακέψουν την νέα γενιά με γαλιφίες και ασύστολα ψέματα περί "ελευθερίας επιλογών" και "βελτίωση συντάξιμων αποδοχών της" όταν είναι αυτοί που και με τον πρόσφατο νόμο για την κατάργηση θωρου, καταδίκασαν την νέα γενιά να εργάζεται σε μια εργασιακή ζούγκλα με ελαστικές σχέσεις εργασίας, προσωρινή απασχόληση επιβιώνοντας με ψίχουλα, που αύξησαν τα όρια συνταξιοδότησης και σχεδιάζουν και άλλη αύξηση υποσχόμενοι "δουλειά μέχρι τον τάφο".

Ο δε ισχυρισμός της Κυβέρνησης ότι το "ταμείο θα είναι δημόσιο" είναι τουλάχιστον κοροϊδία, όταν το κράτος δεν δίνει καμία εγγύηση για το ύψος της σύνταξης πέραν της επιστροφής των εισφορών με ακάλυπτες επιταγές 40ετίας όταν οι νέοι ασφαλισμένοι που θα μπουν στο σύστημα θα χρειαστεί να κάνουν ταμείο.

Η κυβερνητική προπαγάνδα για το νέο έγκλημα στις επικουρικές συντάξεις απαριθμεί τα δήθεν πλεονεκτήματα του νέου ιδιωτικού συστήματος με ψέματα.

- "Ο νέος ασφαλισμένος θα αποκτήσει σημαντικό έλεγχο πάνω στη σύνταξη του και στο τελικό της ύψος. Δεν θα αποφασίζουν άλλοι για αυτόν χωρίς αυτόν..."

Απαντάμε. Τον "ατομικό κουμπαρά" θα τον διαχειρίζονται οι "ειδικοί". Τα χρήματα αυτά δεν θα μπορεί να τα ακουμπήσει ο ασφαλισμένος. Η μόνη ελευθερία του θα είναι να επιλέξει τον "βαθμό του ρίσκου" για τις "επενδύσεις" που θα έχουν επιλέξει οι ειδικοί.

Ο ασφαλισμένος θα ξέρει τι θα βάζει κάθε μήνα στο κουμπαρά, 3% του μισθού του με τα σημερινά δεδομένα, δεν θα ξέρει όμως τι θα πάρει και αν πάρει κάτι μετά από χρόνια.

Οι μελλοντικοί συνταξιούχοι μπορεί να μετατραπούν σε "αποτυχημένους επενδυτές" και να βρεθούν στον δρόμο όπως οι χιλιάδες ασφαλισμένοι στην ΑΣΠΙΣ- ΠΡΟΝΟΙΑ ή πρόσφατα οι 180.000 ασφαλισμένοι ιδιοκτήτες αυτοκινήτων στην City Insurance της Ρουμανίας ή αντίστοιχα στις "ENRON" και "MAXWELL" που βάρεσαν κανόνι, και πάει λέγοντας. Αυτά έχουν οι "διακυμάνσεις" του Χρηματιστηριακού δείκτη και οι καπιταλιστικές κρίσεις ανά δεκαετία που εξαϋλωσαν κεφάλαια και ασφαλιστικές εταιρίες.

Το δε παραμύθι της σταθερής ανάπτυξης σε βάθος 40ετίας της καπιταλιστικής οικονομίας σε εθνικό ή ευρωπαϊκό επίπεδο τουλάχιστον, με διασφαλισμένες αποδόσεις των επενδύσεων, το παράδειγμα των παραδοχών του ν.4670/2020 (Βρούτσης) που ανατράπηκαν σε ένα χρόνο από την πανδημία είναι χαρακτηριστικό.

- "Με το σύστημα του ατομικού κουμπαρά θα δημιουργηθεί μια νέα κουλτούρα αποταμίευσης που θα φέρει επενδύσεις".

Πρόκειται για ανοιχτή ομολογία ότι η Κυβέρνηση και συνολικά η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζουν την Ασφάλιση σαν εργαλείο χρηματοδότησης των επιχειρήσεων με τζάμπα χρήμα, χωρίς καμιά

δέσμευση απέναντι στους μελλοντικούς συνταξιούχους και τις συντάξεις τους.

Βλέπουν τους ασφαλισμένους σαν παίκτες στον χρηματιστηριακό τζόγο και τις ανάγκες τους ως μέσο κερδοφορίας των επιχειρήσεων όπως γίνεται και στους τομείς Υγείας, Παιδείας κλπ.

- "Το νέο σύστημα θα οδηγήσει σε μεγαλύτερες επικουρικές συντάξεις για τους νέους ασφαλισμένους".

Το πόσο έωλο είναι το επείγρημα αυτό φαίνεται και από όσα αναφέρθηκαν παραπάνω.

Όμως η Κυβέρνηση σαν πλαστές των ομίλων που θέλουν να βάλουν στο χέρι τις εισφορές αποκρύπτει τα ψιλά γράμματα των συμβολαίων "καμιά απόδοση δεν είναι εγγυημένη και ότι καμιά προηγούμενη δεν εγγυάται τις μελλοντικές".

Αποκρύπτει ότι μετά από 40 χρόνια το τοπίο θα είναι τελείως διαφορετικό από το σημερινό, όπως άλλωστε το σημερινό με το πριν 40 χρό-

νια που ζήσαμε. Όπως επίσης την έκθεση για την Επάρκεια Συντάξεων 2021 της Επιτροπής Κοινωνικής Προστασίας της Κομισιόν που σημειώνει ότι στα περισσότερα κράτη-μέλη τα άτομα που θα συνταξιοδοτηθούν το 2059 θα έχουν χαμηλότερες συντάξεις σε σχέση με το εισόδημα εργασίας τους από τους συνταξιούχους με παρόμοια σταδιοδρομία το 2019, ενώ οι ηλικίες συνταξιοδότησης πρόκειται να συνεχίσουν να αυξάνονται τις επόμενες δεκαετίες. Η προσπάθεια της κυβέρνησης να πείσει τους νέους εργαζόμενους ότι θα πάρουν μεγαλύτερη επικουρική σύνταξη μετά από 40 χρόνια και ότι οι σημερινοί συνταξιούχοι δεν θα έχουν μειώσεις στις επικουρικές συντάξεις θα πέσουν στο κενό. Ο διαχωρισμός νέων και παλαιών συνταξιούχων δε θα περάσει.

Κανείς λοιπόν δεν πρόκειται να τη γλυτώσει από τις νέες ανατροπές. Για αυτό και η αντίδραση πρέπει να είναι άμεση, καθολική και ενιαία. Μαζί με τα παιδιά μας θα δώσουμε, όπως ξέρουμε αγωνιστικά την απάντησή μας.

ΔΟΥΛΟΙ ΤΟΥ 21ΟΥ ΑΙΩΝΑ:

ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΙΔΕΡΕΝΙΕΣ ΣΤΙΣ ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΑΛΥΣΙΔΕΣ

Ενα από τα πιο πολυδιαφημισμένα μέτρα του αντεργατικού νόμου που ψηφίστηκε πρόσφατα στη Βουλή από όλα, πλην ΚΚΕ, κόμματα, είναι η λεγόμενη ψηφιακή κάρτα εργασίας.

Σύμφωνα με τον υπουργό Εργασίας, αποτελεί την «πιο βασική αλλαγή του νομοσχεδίου», αφού «θα καταγράφονται με απόλυτη ακρίβεια και σε πραγματικό χρόνο οι ώρες εργασίας των μισθωτών.... Η κάρτα είναι προς το συμφέρον των εργαζομένων».

Η ψηφιακή κάρτα συνιστά μια ποιοτική αναβάθμιση των εργαλείων μέτρησης του χρόνου εργασίας προς όφελος της εργοδοσίας, ανοίγοντας νέες λεωφόρους για την εφαρμογή νέων αντεργατικών μέτρων. Όπως, για παράδειγμα, το σπάσιμο του χρόνου εργασίας σε «ενεργό» και «ανενεργό», που αυξάνει κατακόρυφα τον απλήρωτο χρόνο της δουλειάς, άρα και την εκμετάλλευση, τροφοδοτώντας τα κέρδη του κεφαλαίου. Κολασιό, καφέ, τουαλέτα, κουβεντούλα, ακόμα και υπηρεσιακή με συναδέλφους ξεχάστε τα! Παρεμπιπτόντως η πλατφόρμα που διαμορφώνει το κράτος με την ψηφιακή κάρτα εργασίας, απαλλάσσει τον κάθε εργοδότη από το κόστος δημιουργίας λογισμικού.

Όμως οι τεχνολογίες αυτές είναι τόσο ευέλικτες, που μπορούν να συνεργαστούν με πολλά ακόμα ψηφιακά εργαλεία για την παρακολούθηση της εργασίας. Εφιαλτικά σενάρια, βγαλμένα από τη ζούγκλα της αγοράς εργασίας!!!

Κάποια από τα ακόλουθα σενάρια εφαρμόζονται δειλά, πειραματικά από μεμονωμένες εταιρείες. Κάποια άλλα βρίσκονται ακόμα στη σφαίρα της διαφήμισης. Με τα προγράμματα πάντως αυτά δίνεται η δυνατότητα:

- παρακολούθησης κάθε λεπτού που αφιερώνει σε μια συγκεκριμένη εργασία ή σε ολόκληρο το έργο ένας εργαζόμενος, καταγράφοντας τα κλικ ποντικιού, τα πατήματα πλήκτρων όπως και τα στιγμιότυπα οθόνης, δημιουργώντας «φύλλα κατανομής χρόνου», ώστε να εντοπίζονται αυτόματα μη παραγωγικές ώρες.

- καταγραφής του χρόνου εργασίας και του ανενεργού χρόνου, με εφαρμογές για κινητά τηλέφωνα (πχ GPS) για παρακολούθηση του τόπου παρουσίας.

- αξιοποίησης «έξυπνων καμερών», που μέσω αισθητήρων θερμότητας μπορούν να δημιουργήσουν χάρτες θερμότητας κίνησης παρουσιάζοντας τα σημεία συγκέντρωσης εργαζομένων σε ένα χώρο γραφείων ή να καταγράφουν το χρόνο που περνούν οι εργαζόμενοι στα γραφεία τους ακόμα και τη διάρκεια του χρόνου της τουαλέτας.

Αποθήκη της Amazon

- αξιοποίησης της «wearable» τεχνολογίας (έξυπνα ρολόγια, βραχιόλια και γυαλιά με ενσωματωμένες δυνατότητες GPS και αισθητήρες που παρακολουθούν τις κινήσεις και την τοποθεσία και μετρούν τα βήματα και τους παλμούς) ή των φορητών σαρωτών για την παρακολούθηση της απόδοσης των εργαζομένων (χιλιόμετρα που περπατήθηκαν, αντικείμενα που παραδόθηκαν ή συσκευάστηκαν),

- ενσωμάτωσης πληροφοριών βιομετρικών συσκευών, όπως για παράδειγμα ένα σύστημα τεχνητής νοημοσύνης σε τηλεφωνικά της κέντρα, για την αξιολόγηση του τόνου της φωνής και της διάθεσης των εργαζομένων, ώστε με τα δεδομένα αυτά στη συνέχεια να αξιολογηθούν.

Το εφιαλτικό μέλλον που οραματίζονται για τους εργαζόμενους με τη γενικευμένη χρήση της τεχνολογίας, όχι βέβαια για τη βελτίωση των όρων δουλειάς και τη μείωση του χρόνου εργασίας, όπως θα έπρεπε, αλλά για την ένταση της εκμετάλλευσης και την επέκταση των μηχανισμών παρακολούθησης και τρομοκρατίας, θα έχει τρομερές συνέπειες σε κάθε πλευρά της επαγγελματικής, οικογενειακής, προσωπικής και κοινωνικής ζωής. Δυστυχώς, κατά τον υπουργό, τον παράδεισο αυτό εμείς οι συνταξιούχοι τον χάσαμε. Απειλεί όμως τα παιδιά και τα εγγόνια μας!!!

ΣΤΑΘΜΟΙ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΑΠΡΙΛΗΣ

3/4/1999 Αρχίζει στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας η Πανελλαδική συνδιάσκεψη συνδικάτων και συνδικαλιστών με πρωτοβουλία της Επιτροπής Πρωτοβουλίας για την Ανασυγκρότηση του Συνδικαλιστικού κινήματος. Η συνδιάσκεψη αποφάσισε την συγκρότηση του ΠΑΜΕ, ως φορέα ταξικής συσπείρωσης συνδικάτων και συνδικαλιστών. Το πόσο σημαντική ήταν η απόφαση φάνηκε πολύ γρήγορα. Στα χρόνια που ακολούθησαν μέχρι σήμερα έδωσε μεγαλειώδεις αγώνες υπερασπίζοντας αδιάλλακτα τα συμφέροντα των εργαζόμενων απέναντι στις κυβερνήσεις και την εργοδοσία σε αντιπαράθεση με τις συμβιβασμένες ηγεσίες άλλων συνδικαλιστικών οργανώσεων με πρώτη τη ΓΣΕΕ που προωθούσαν τον κοινωνικό διάλογο, το συμβιβασμό με την εργοδοσία, το ξεπούλημα των δικαιωμάτων των εργαζόμενων και τον έλεγχο του συνδικαλιστικού κινήματος με νοθείες και πραξικοπήματα.

4/4/1945 Πανεργατική απεργία στη Θεσσαλονίκη κατά του διορισμού κατοχικών συνδικαλιστών στη διοίκηση του Εργατικού Κέντρου.

6/4/1934 300 μεταλλωρύχοι του Μαντουδίου Χαλκίδας με την καθοδήγηση της ταξικής Ενωτικής ΓΣΕΕ κατεβαίνουν σε απεργία η οποία έπειτα από σκληρό αγώνα 25 ημερών έληξε με νίκη των απεργών. Η εταιρεία δέχτηκε όλα τα αιτήματα τους (την πληρωμή των χρωστούμενων δεδουλευμένων 3 μηνών, την αύξηση του μεροκάματου, την εφαρμογή του 8ώρου κ.λ.π.)

7/4/1986 Εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι κατέρχονται στη μεγαλύτερη πανεργατική απεργία των μεταπολιτευτικών χρόνων ενάντια στην εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και τις παρεμβάσεις της Κυβέρνησης στο συνδικαλιστικό κίνημα.

8/4/1986 Στην Καμάριζα του Λαυρίου πραγματοποιείται εξέγερση των εργατών στα ορυχεία.

12/4/1942 Ο πρώτος μεγάλος απεργιακός αγώνας της κατοχής και η πρώτη δημοσιοϋπαλληλική απεργία σε όλη την κατεχόμενη Ευρώπη. Πήραν μέρος πάνω από 50.000 δημόσιοι υπάλληλοι.

14/4/1978 Συνέρχεται το Α' Πανελλαδικό Συνέδριο της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ)

16/4/1943 Στη Θεσσαλονίκη χιλιάδες λαού κατεβαίνουν σε διαδήλωση μπροστά στη Γενική Διοίκηση με αίτημα τη ματαίωση της επιστράτευσης που κήρυξαν οι Γερμανοί.

21/4/1963 Πρώτη Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης.

27/4/1944 Μεγάλη απεργία του αθηναϊκού λαού ενάντια στην τρομοκρατία των δυνάμεων κατοχής και των ντόπιων συνεργατών τους.

ΜΑΪΟΣ

1/5/1886 Ματωμένη απεργία στο Σικάγο για την καθιέρωση του 8ωρου. Τρία χρόνια αργότερα το 1889 η Β' Διεθνής στο Παρίσι καθιέρωσε την 1η του Μάη ως 'Διεθνή Ημέρα των Εργατών'

4/5/1936 Οι οικοδόμοι της Θεσσαλονίκης κατεβαίνουν σε

απεργία. Την 3η μέρα η απεργία γενικεύεται και στο πλευρό των οικοδόμων προστίθενται οι σιδεράδες, οι ξυλουργοί, οι εργάτες χαρτοποιίας, οι τουβλοποιοί, οι βυρσοδεψεργάτες κ.α.

5/5/2010 Εκατοντάδες χιλιάδες λαού σε όλη την Ελλάδα απεργούν και διαδηλώνουν κατά της αντιλαϊκής πολιτικής. Προβοκάτορες επιτίθενται και πυρπολούν υποκατάστημα της «Μαρφίν» στη Σταδίου δολοφονώντας τρεις ανθρώπους.

8/5/1934 Στην απεργία των 300 λιμενεργατών της Καλαμάτας ο στρατός και η χωροφυλακή απαντούν με σφαίρες σκοτώνοντας επτά και τραυματίζοντας δεκάδες λιμενεργάτες. Σε ένδειξη διαμαρτυρίας πάνω από 25.000 εργάτες κατεβαίνουν σε απεργία παρά τη διασπαστική στάση της ΓΣΕΕ.

9/5/1936 Η εργατική τάξη της Θεσσαλονίκης διαδηλώνει μαζικά την αγανάκτησή της για την βίαιη καταστολή των απεργών. Το αστικό κράτος όμως απαντά ακόμα πιο άγρια. Δέκα εργάτες δολοφονούνται.

9/5/1946 Λήξη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου με την άνευ όρων συνθηκολόγηση της ναζιστικής Γερμανίας στον Κόκκινο στρατό. Η 9η Μάη καταγράφεται στην ιστορία ως ημέρα της «Αντιφασιστικής Νίκης των Λαών».

10/5/1910 Οι σιγαροποιοί του Πειραιά κατέρχονται σε απεργία. Νομίζοντας ότι η είσοδος των μηχανών ευθύνονται για τα προβλήματά τους καταστρέφουν μηχανολογικό εξοπλισμό.

20/5/1950 Πανελλαδική απεργία 75.000 περίπου δημοσίων υπαλλήλων για αύξηση των αποδοχών τους. Διάρκει μια βδομάδα και αναστέλλεται από την κυβερνητική διοίκηση της ΑΔΕΔΥ.

25/5/1932 4.000 εργάτες στο Βόλο πραγματοποιούν συγκέντρωση αλληλεγγύης προς τους απεργούς ναυτεργάτες. Συγκροτείται διαδήλωση η οποία χτυπιέται από την αστυνομία.

ΙΟΥΝΙΟΣ

2/6/1936 Οι εργαζόμενοι του Βόλου κατεβαίνουν σε 24ωρη απεργία. Η αστυνομία χτυπάει με τα όπλα τους απεργούς, σκοτώνει έναν εργάτη και τραυματίζει 30.

4/6/1936 Χιλιάδες εργάτες σε 24ωρη πανεργατική απεργία στη Θεσσαλονίκη. Η κυβέρνηση Μεταξά στήνει ακόμα και πολυβόλα στους δρόμους, ενώ γίνονται πάνω από 300 συλλήψεις.

15/6/1944 Στη Λιβαδιά γενική απεργία σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη σφαγή του Διστόμου.

23/6/1933 300 εργάτες του 5ου εργοστασίου υφαντουργίας στο Φάληρο κατεβαίνουν σε απεργία για αυξήσεις των μισθών, σταμάτημα των προστίμων και εφαρμογή του 8ωρου. Τις επόμενες 5 ημέρες η απεργία επεκτάθηκε και στα υπόλοιπα υφαντουργεία, ενώ έληξε μετά από 27 μέρες με τους απεργούς να πετυχαίνουν αυξήσεις 10 % στα μεροκάματα.

24/6/1962 Πραγματοποιείται στο θέατρο «Πορεία» της Αθήνας το Α' Εθνικό Συνέδριο της Ελληνικής Επιτροπής για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη (ΕΕΔΥΕ)

ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΗΣ ΣΤΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Η ΣΕΑ των συνταξιούχων εκφράζει την έντονη διαμαρτυρία της για τη συνεχιζόμενη κοροϊδία της κυβέρνησης, η οποία παρά τις υποσχέσεις της και την προβολή που έγινε από τα Μ.Μ.Ε, δεν κατέβαλε τα χρήματα των συνταξιούχων με πάνω από 30 χρόνια εργασίας. Αυτή η κοροϊδία συνεχίζεται από την δημοσίευση του νόμου 4670/20. Η κυβέρνηση για μια ακόμη φορά επικαλείται τα λογισμικά προβλήματα των ιδιωτικών εταιριών που έχουν αναλάβει αυτή την υποχρέωση. Όταν όμως πρόκειται για περικοπές στις συντάξεις τα λογισμικά είναι έτοιμα. Οι τεχνοκράτες επενδυτές των ιδιωτικών ασφαλιστικών που θα αναλάβουν τις νέες επικουρικές, έτσι θα συμπεριφέρονται.

Θέλουμε να επισημάνουμε ότι αυτά τα χρήματα τελικά τα δικαιούνται ελάχιστοι συνταξιούχοι και σε καμιά περίπτωση δεν αντισταθμίζουν τις μεγάλες περικοπές που έχει δεχθεί το σύνολο των 2.5 εκατομμυρίων συνταξιούχων. Ακόμη σε πείσμα της κυβέρνησης που διαστρεβλώνει μαζί με τα παπαγάλκια της των ΜΜΕ και μερίδας του τύπου αυτή την αλήθεια, που κάθε ημέρα προπαγανδίζουν ότι οι συνταξιούχοι δεν έχουν χάσει τίποτα τους απαντάμε ότι : Οι συνταξιούχοι από τις περικοπές που έχουν δεχθεί στις κύριες - επικουρικές συντάξεις, τα δώρα, το ΕΚΑΣ πληρώνουν 8 δισεκατομμύρια κάθε χρόνο. Ακόμη από τα ασφαλιστικά τους ταμεία κουρεύτηκαν δεκάδες δισεκατομμύρια για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Η κυβέρνηση να σταματήσει τον εμπαιγμό στο σύνολο των συνταξιούχων και άμεσα να αποδώσει τα χρήματα στους δι-

καιούχους που δικαιούνται από τον Οκτώβριο του 2019. Και εμείς κάνουμε γνωστό στους πάντες ότι όλα αυτά που μας έχουν περικοπεί τα διεκδικούμε αγωνιστικά γιατί είναι δικά μας χρήματα, δουλεμένα με τον αγώνα μιας ζωής.

Οι Συνεργαζόμενες Συνταξιοδικτικές Οργανώσεις

5/7/2021

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Με βάση το νόμο Βρούτση για τα νέα ποσοστά αναπλήρωσης των κύριων συντάξεων, θα προκύψουν διορθώσεις για όσους συναδέλφους έχουν πάνω από 30 χρόνια ασφάλισης. Το ποσό που θα προκύψει από τους νέους συντελεστές αναπλήρωσης, μετά τον εμπαιγμό της κυβέρνησης εδώ και 20 μήνες, θα δοθεί **ίσως** τον επόμενο μήνα στους νέους συνταξιούχους (μετά το νόμο Κατρούγκαλου).

Για τους παλαιούς συνταξιούχους (πριν το νόμο Κατρούγκαλου) το ποσό που θα προκύψει:

1. Αν δεν καλύπτει την προσωπική διαφορά οι συνταξιούχοι δεν θα δουν καμία αύξηση
2. Αν υπερκαλύπτει την προσωπική διαφορά, το ποσό που μένει θα το πάρουν σε 5 ισόποσες ετήσιες δόσεις
3. Αν η προσωπική διαφορά είναι αρνητική, τότε η νέα προσωπική διαφορά που θα προκύψει, θα δοθεί επίσης σε 5 ισόποσες ετήσιες δόσεις

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ ΣΕ ΔΕΗ-ΔΕΔΔΗΕ-ΑΔΜΗΕ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΩΝ
ΑΠΟ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Ο Σύλλογός μας με παρέμβασή του στους επικεφαλής των ΔΕΗ (Στάση Γεώργιου), ΔΕΔΔΗΕ (Μάνο Αναστάσιο) και ΑΔΜΗΕ (Μανούσο Μανουσάκη), ζήτησε την άμεση καταβολή των αναδρομικών των ειδικών επιδομάτων στους συναδέλφους που συνταξιοδοτήθηκαν μετά την 1-1-2019.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ημερομηνία : 14/05/2021

ΘΕΜΑ: «Επιστροφή αναδρομικών ειδικών επιδομάτων στους συνταξιούχους ΔΕΗ»

Κ. Πρόεδρε,

Με τη νέα Επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση, που υπογράφηκε στις 24 Μαρτίου 2021 μεταξύ του Δ.Σ της ΔΕΗ Α.Ε

και της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ, αποφασίσθηκε να δοθούν τα ειδικά επιδόματα σε όλους τους εργαζόμενους ΔΕΗ με αναδρομική ισχύ από 1/1/2019, όπως άλλωστε προβλέπεται από το άρθρο 33 του ν. 4354/2015. Ωστόσο, στη διάρκεια από 1/1/2019 μέχρι και τον Ιούνιο του 2020, πολλοί εργαζόμενοι, οι οποίοι στη συνέχεια συνταξιοδοτήθηκαν, εργάστηκαν από 1 έως 17 μήνες, ανάλογα με την ημερομηνία αποχώρησής τους.

Μέχρι σήμερα για την επιστροφή των ειδικών επιδομάτων στους συνταξιούχους, που ήταν εργαζόμενοι την παραπάνω περίοδο, δεν έχει ληφθεί καμία απόφαση. Οι συνταξιούχοι ΔΕΗ διεκδικούν το δίκαιο και νόμιμο αίτημα τους, που είναι η αναδρομική καταβολή των ειδικών επιδομάτων για τους μήνες, που ήταν εργαζόμενοι το παραπάνω διάστημα.

Με βάση τα παραπάνω ο Πανελλήνιος Σύλλογος Αλληλεγγύης Συνταξιούχων ΔΕΗ θέτει το εξής ερώτημα: κ. Πρόεδρε και Διευθύνοντα Σύμβουλε της ΔΕΗ Α.Ε προτίθεστε να ικανοποιήσετε το δίκαιο και νόμιμο αίτημα της επιστροφής των αναδρομικών των ειδικών επιδομάτων, σε όσους συνταξιούχους εκείνη την περίοδο ήταν εργαζόμενοι;

«ΕΜΠΑΙΓΜΟΣ» ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Η Διοίκηση της ΔΕΗ και η ηγεσία της ΓΕΝΟΠ για άλλη μια φορά «εμπαίζουν» εργαζόμενους και συνταξιούχους.

Η ΓΕΝΟΠ το 2012 επικύρωσε με ΣΣΕ τις μνημονιακές μειώσεις κατά 35% της δαπάνης της μισθοδοσίας του 2009 μέχρι τη λήξη του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (31/12/2018), μετά τη λήξη του οποίου το μισθολόγιο θα επανέρχονταν στα ισχύοντα την 31/12/2009.

Ωστόσο η επαναφορά της μισθοδοσίας από 1/1/2019 στα επίπεδα του 2009, όπως προβλέπεται στο νόμο 4354/2015 άρθρο 33 δεν έγινε. Τον 5ο του 2020 «ανακτήθηκε» το 33% στα ειδικά επιδόματα και στη ΣΣΕ του 2021 συμφωνήθηκε μεταξύ ΓΕΝΟΠ και ΔΕΗ να έχει για τους εργαζόμενους αναδρομική ισχύ από 1/1/2019. Δεν λήφθηκε όμως καμία μέριμνα για τους εργαζόμενους που στο μεταξύ διάστημα συνταξιοδοτήθηκαν και δικαιούνται από 1-17 μήνες αναδρομικών.

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ κατέθεσε Υπόμνημα στις Εταιρείες (ΔΕΗ-ΔΕΔΔΗΕ-ΑΔΜΗΕ) διεκδικώντας το δίκαιο και νόμιμο

αίτημα των συνταξιούχων, που είναι η αναδρομική καταβολή των ειδικών επιδομάτων για τους μήνες, που ήταν εργαζόμενοι το παραπάνω διάστημα. Στη συνέχεια συναντήθηκε με τον Κο Διευθύνοντα της ΔΕΗ και έθεσε το θέμα και προφορικά.

Η απάντηση του Δ/νοντα ήταν ότι η διαπραγμάτευση για τη ΣΣΕ έγινε με τη ΓΕΝΟΠ, η οποία εκπροσωπεί μόνο τους εργαζόμενους και όχι συνταξιούχους. Οι συνάδελφοι όμως που αποχώρησαν μέχρι και τον 4/2021 την περίοδο που αφορούν τα αναδρομικά, ήταν εργαζόμενοι.

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ δεσμεύεται απέναντι στους συναδέλφους ότι θα κάνει όλες τις ενέργειες μέχρι να δικαιωθούν. Ήδη έχουμε ζητήσει συνάντηση και με τον Γενικό Διευθυντή Ανθρωπίνων Πόρων (ΓΔ/ΑΝΠΟ).

Καλούμε τους νέους συνταξιούχους να συσπειρωθούν στον ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ. Να μην τρέχουν σε δικηγορικά γραφεία και «ειδικούς» για να «λύνουν προβλήματα» στα δικαστήρια.

Η πείρα του εργατικού και συνταξιοχικού κινήματος έχει αποδείξει ότι με αγώνες κατακτάμε δικαιώματα και όχι με δικαστικές αποφάσεις.

Ο ΠΑΣΑΣ/ΔΕΗ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Ο ΠΑΣΑΣ/ΔΕΗ στηρίζει τους αγώνες του εργατικού ταξικού κινήματος που αναπτύσσονται απέναντι στο νομοσχέδιο – έκτρωμα που φέρνει η κυβέρνηση για ψήφιση στη Βουλή.

Με το νέο νομοσχέδιο διαλύονται κυριολεκτικά οι εργασιακές σχέσεις με την κατάργηση του 8ωρου, τις απλήρωτες υπερωρίες, τις ατομικές συμβάσεις, την επέκταση των ευέλικτων μορφών εργασίας και των απολύσεων, ενώ θέτει νέα εμπόδια στις απεργίες και στη συνδικαλιστική δράση. Δεν αφήνει τίποτα όρθιο! Κάνει την ανατροπή του αιώνα! Σμπαραλιάζεται έτσι, η ζωή των εργαζομένων!

Σκλάβοι στον 21ο αιώνα, δεν θα επιτρέψουμε να γίνουν τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Συμμετέχουμε στις κινητοποιήσεις. Πορευόμαστε μαζί με τα παιδιά και τα εγγόνια μας στον κοινό αγώνα για την άμεση απόσυρση και εξαφάνιση του αντεργατικού νομοσχεδίου, που μας γυρίζει πίσω στον εργασιακό μεσαίωνα.

Μαζί να παλέψουμε και να απαιτήσουμε την κατάργηση όλης της αντεργατικής - αντιστασιακής νομοθεσίας, που στόχο έχει το τσάκισμα σε ό,τι με αγώνες και θυσίες έχουν κατακτήσει η εργατική τάξη και ο λαός στη μακρόχρονη αγωνιστική τους πορεία, προκειμένου να αυξάνονται τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων.

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΤΙΣ 10 ΤΟ ΠΡΩΙ ΣΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΟΜΑΣΤΕ ΣΤΙΣ 9,30 ΤΟ ΠΡΩΙ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ Αθηνάς και ΟΜΟΝΟΙΑ

Αθήνα, 9/6/2021

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΚΗΔΕΙΑΣ

Μετά την απόφαση του Διοικητή του e-ΕΦΚΑ από 1-12-2020, για τη μεταφορά αρμοδιοτήτων του ΤΑΥΤΕΚΩ στον e-ΕΦΚΑ, άλλαξε η διαδικασία κατάθεσης των δικαιολογητικών για τα έξοδα κηδείας. Σύμφωνα με την απόφαση προβλέπεται για τα έμμεσα ασφαλισμένα μέλη η κατάθεση των δικαιολογητικών να γίνεται στα τοπικά καταστήματα του ΕΦΚΑ, που όμως δεν τα παραλαμβάνουν, με διάφορες δικαιολογίες. Έτσι, μέσα στον πόνο τους οι ασφαλισμένοι, δεν ξέρουν που να τα καταθέσουν.

Μετά από παρέμβαση του Συλλόγου μας στον e-ΕΦΚΑ, δόθηκε η λύση να αποστέλλονται με ταχυμεταφορές απ' ευθείας στην Κεντρική Υπηρεσία. Επομένως, τα δικαιολογητικά:

- Για τους άμεσα ασφαλισμένους κατατίθενται μόνο ηλεκτρονικά στον e-ΕΦΚΑ.

- Για τους έμμεσα ασφαλισμένους αποστέλλονται σε φάκελο με ταχυμεταφορές απ' ευθείας στην Κεντρική Υπηρεσία ΕΦΚΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Α΄ ΠΑΡΟΧΩΝ/ΤΜΗΜΑ Α΄ ΕΞΟΔΩΝ ΚΗΔΕΙΑΣ, Αγ. Κων/νου 5, 10431 – Αθήνα.

Μέχρι σήμερα αποδίδεται το ποσό σύμφωνα με τα ισχύοντα της ΔΕΗ.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΧΗΡΕΙΑΣ

Ο ΕΦΚΑ, με την καταβολή των συντάξεων Ιουνίου 2021 μείωσε κατά 50% τις συντάξεις χηρείας που συμπλήρωσαν τριετία, χωρίς να ζητήσει, παρ' όλο που ήταν υποχρεωμένος, από τις/τους ενδιαφερόμενους Υπεύθυνη Δήλωση ότι δεν εργάζονται και δεν συνταξιοδοτούνται. (Το πλήρες Δελτίο Τύπου είναι αναρτημένο στο site του Συλλόγου www.pasas-deh.gr).

Αθήνα, 25/5/2021

ΠΑΡΟΧΕΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Οι συνταξιούχοι της χώρας μας έχουν πληρώσει τεράστιο τίμημα από τις καταστροφικές περικοπές που δέχθηκαν όλα τα προηγούμενα χρόνια. Όλες οι κυβερνήσεις μείωσαν τις συντάξεις μας (κύριες και επικουρικές), κατήργησαν το ΕΚΑΣ και τα Δώρα, κλέβοντας 7,5 δισεκατομμύρια τον χρόνο μόνο από τις συντάξεις.

Πέρα από τις μειώσεις όμως, είχαμε την επίθεση στην υγεία (κλείσιμο Δομών Υγείας, υποστελέχωση, αύξηση στη συμμετοχή στα φάρμακα, κατάργηση ορισμένων κοινωνικών παροχών).

Οι συνταξιούχοι της ΔΕΗ, πέρα από αυτή την κατάσταση, αντιμετώπισαν και πρόσθετα προβλήματα από τη μεταφορά αρμοδιοτήτων του ΤΑΥΤΕΚΩ στον e-ΕΦΚΑ.

Όλες οι πρόσθετες παροχές που είχαμε, επειδή πληρώναμε 1% επιπλέον για τον Τομέα Πρόνοιας (Βοηθήματα, δάνεια, κοινωνικός και ιαματικός τουρισμός, κατασκηνωτικά προγράμματα συνταξιούχων, ΑμεΑ κλπ), καταργήθηκαν στο όνομα της ίσης μεταχείρισης.

Για όλη αυτή την κατάσταση ο ΠΑΣΑΣ/ΔΕΗ, δεν έμεινε με σταυρωμένα χέρια. Σε συνθήκες πανδημίας, με υπομνήματα, με παρεμβάσεις του Προέδρου της Ομοσπονδίας ΙΚΑ ο οποίος είναι μέλος του Δ.Σ του e-ΕΦΚΑ και επιστολές, διαμαρτυρηθήκαμε έντονα και απαιτήσαμε την εξάλειψη των προβλημάτων.

ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Πρόσφατα ο υπουργός Εργασίας πήρε σβάρνα τα γραφεία του ΕΦΚΑ και σε μια προσπάθεια αφενός να αποσείσει τις πολιτικές ευθύνες της κυβέρνησης για την υποβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών και τη διαχρονική ταλαιπωρία χιλιάδων ασφαλισμένων και αφετέρου να δημιουργήσει φτηνό «αντιπερισπασμό» την ώρα που εξήγγειλε την ιδιωτικοποίηση των επικουρικών συντάξεων, ανακοίνωσε μπροστά στις κάμερες τον «πειθαρχικό έλεγχο για δέκα περιπτώσεις «Οδύσσειας» ασφαλισμένων από υπηρεσίες του ΕΦΚΑ», ενώ απείλησε και με άλλους πειθαρχικούς ελέγχους!!!

Προφανώς το ενδιαφέρον του κου Χατζηδάκη και της κυβέρνησης για την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων είναι πέρα για πέρα υποκριτικό, αφού, όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις έχουν την κύρια ευθύνη της υποστελέχωσης, της υποχρηματοδότησης, των απαρχαιωμένων υποδομών κ.ο.κ. των υπηρεσιών του ΕΦΚΑ.

Αλήθεια, φταίνει οι «απόντες» υπάλληλοι, που από τον Μάιο του 2015, που ψηφίστηκε ο νόμος Κατρούγκαλου, οι υπηρεσίες εξακολουθούν να στηρίζονται σε έναν παμπάλαιο μηχανογραφικό εξοπλισμό και συστήματα ή δεν έχουν αναπτυχθεί τα σχετικά λογισμικά (ανατεθειμένα σε ιδιώτες); Φταίνει άραγε οι «απόντες» υπάλληλοι για το αίσχος της αναβολής απόδοσης των αναδρομικών (από τον Γενάρη μας εμπαίζουν!!!) ή οι εταιρείες που ανέλαβαν την επεξεργασία των στοιχείων; Φταίνει οι υπάλληλοι για την καθυστέρηση έκδοσης συνταξιοδοτικών αποφάσεων από τον ΕΦΚΑ/ΤΑΠ/ΔΕΗ ή η έλλειψη στοιχειώδους υποδομής. Να θυμίσουμε ότι, μεταξύ άλλων, επειδή είχε χαλάσει το φωτοτυπικό της Μυλλέρου και δεν μπορούσαν να διακινηθούν οι οριστικές αποφάσεις κύριας σύνταξης καθυστέρησε για μεγάλο χρονικό διάστημα η απονομή του εφάπαξ και της επικουρικής σύνταξης. Ο Π.Α.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ πήρε την απόφαση να διαθέσει το απαραίτητο ποσό για να φωτοτυπηθούν οι αποφάσεις κύριας σύνταξης (περίπου 10.000 αντίτυπα) για να προχωρήσουν οι απονομές εφάπαξ και επικουρικών σε όλους τους συνταξιούχους ανεξάρτητα από το σωματείο που ανήκουν, κάλυψε δε τη δαπάνη για την επισκευή του φωτοτυπικού στη Μυλλέρου και τον εφοδιασμό με αντισηπτικά για την προστασία των εργαζομένων στο κτίριο.

«Θα πατάς ένα κουμπί και θα βγαίνει η σύνταξη» διαλαλούσε ο προηγούμενος υπουργός Εργασίας!!! Όταν για άλλους λόγους διαφημίζουν τις επιδόσεις τους στην «ψηφιοποίηση» του κράτους, τα περί «πολύπλοκων διαδικασιών» σήμερα στην έκδοση συντάξεων είναι αστείες δικαιολογίες. Σκοπός τους είναι να σπρώξουν κουρνιαχτό για να αμβλύνουν τις αντιδράσεις που προκαλούν η ιδιωτικοποίηση των επικουρικών συντάξεων και οι νέες ανατροπές που βρίσκονται «στην αναμονή» για το Ασφαλιστικό, για να δικαιολογήσουν την εκχώρηση της διαδικασίας έκδοσης συντάξεων στα λεγόμενα πιστοποιημένα γραφεία.

Όσο τους ανεχόμαστε, η πολιτική τους θα γίνεται ολοένα και πιο αντιλαϊκή, πιο αυταρχική!!!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΞΕΝΑΓΗΣΗ

Το Δ.Σ. του Π.Α.Σ.Α.Σ.-ΔΕΗ, μετά την άρση των περιοριστικών μέτρων, τηρώντας το υγειονομικό πρωτόκολλο, προγραμματίσει περίπατο με ξενάγηση στην Οθωμανική Αθήνα, την Κυριακή 13/6 και ώρα 10.30 το πρωί στο Μοναστηράκι. Δηλώσεις συμμετοχής στο τηλ. του Συλλόγου 2105249317 και 21052326002 μέχρι Παρασκευή 11/6. Λόγω του περιορισμένου αριθμού στο γκρουπ θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας.

ΑΘΗΝΑ 8/6/2021

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Τα περιοριστικά μέτρα της κυβέρνησης για την αντιμετώπιση της πανδημίας, επηρέασαν τη λειτουργία του Συλλόγου, κυρίως όσον αφορά στην καθημερινή παρουσία στο Σύλλογο

και ορισμένες δραστηριότητες ενημερωτικού και πολιτιστικού-ψυχαγωγικού χαρακτήρα.

Με την άρση των μέτρων ξεκίνησε τη λειτουργία του, όπως και πριν, τηρώντας όλα τα υγειονομικά πρωτόκολλα.

Πραγματοποιήσαμε τη μηνιαία ενημέρωση των μελών μας με καλή συμμετοχή στις 10/6/2021.

Έγινε σύσκεψη-ενημέρωση στα μέλη μας στο Λαύριο και περίπατος με ξενάγηση στην Οθωμανική Αθήνα, έτσι όπως είχαν προγραμματισθεί.

Το Φθινόπωρο θα ξεκινήσουν όλες οι δραστηριότητές μας, αν όλα πάνε καλά.

Σας καλούμε να ενισχύσετε τις προσπάθειές μας, ώστε ο σύλλογός μας ο ΠΑ.Σ.Α.Σ/ΔΕΗ να είναι ξανά πρωτοπόρος στους αγώνες, στην ενημέρωση, στις πολιτιστικές εκδηλώσεις και σ' ό,τι αφορά στη βελτίωση της ζωής μας.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΙ: ΓΙΑ ΠΟΣΟ ΑΚΟΜΑ ΘΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝΤΑΙ;

Για 73 χρόνια μετά από τη «Μεγάλη Καταστροφή» ή «Νάκμπα» όπως λέγεται στα Αραβικά, που ξεκίνησε με την ίδρυση του Ισραήλ στις 15 Μάη του 1948, ο λαός της Παλαιστίνης βιώνει μια διαρκή γενοκτονία.

Το κράτος δολοφόνος του Ισραήλ, αξιοποιώντας την ανοιχτή στήριξη (με λόγια και οπλικά συστήματα) ή/και ανοχή των ΗΠΑ-NATO-ΕΕ και Κυβερνήσεων, όπως της Ελλάδας, όλα αυτά τα χρόνια κλιμακώνει την επιθετικότητά του, τους εποικισμούς, τις εξώσεις Παλαιστινίων, την βία, τους βομβαρδισμούς και τις δολοφονίες ακόμη και μικρών παιδιών, ενώ κάθε τόσο απειλεί με νέα εισβολή εναντίον της Γάζας και νέο αιματοκύλισμα. Τώρα τους δίνουν και ληγμένα εμβόλια!!!

Οι εικόνες των δολοφονημένων παιδιών, των μικρών παιδιών που νοιώθουν τον θάνατο σαν κάτι οικείο, που παίζουν ενώ γύρω τους σφυρίζουν οι σφαίρες και οι οβίδες, που ζουν στα συντρίμια και νομίζουν ότι αυτό είναι το σπιτικό τους, που κρατάνε την σφεντόνα για να αντιμετωπίσουν τους δυνάστες τους, συγκλονίζουν!

Γι αυτό το έγκλημα ευθύνη έχουν και όσοι κρατούν «ίσες αποστάσεις». Η επίκληση του δήθεν «δικαιώματος αυτοάμυνας του Ισραήλ» ουσιαστικά είναι αποδοχή της παράνομης κατοχής της Παλαιστίνης και της βίας του κατακτητή εναντίον ενός λαού που αγωνίζεται για την ελευθερία του, που βιώνει ατέλειωτες ημέρες και νύχτες τρόμου. Η διακήρυξη των «ίσων αποστάσεων» τόσο από τις προηγούμενες όσο και από τη σημερινή ελληνική κυβέρνηση, ο σφικτός στρατιωτικός εναγκαλισμός με το Ισραήλ, που εκφράστηκε με κοινά γυμνάσια και εκπαιδεύσεις, στην πράξη βοηθούν το χέρι του θύτη να οπλιστεί. Το δήθεν ειρηνοποιό ενδιαφέρον τόσο της κυβέρνησης όσο και των άλλων κομμάτων, που προτρέπουν θύτες και θύματα με ανέξοδες ευχές για

σταμάτημα των εντάσεων και επικράτηση της ειρήνης, λειτουργούν ως άλλοθι των ισραηλινών και προπαντός δεν δικαιώνουν το θύμα.

Φτάνει πια! Να μπει τέρμα σ' αυτό το λουτρό αίματος κάθε τόσο, τέρμα στην καταπάτηση της παλαιστινιακής πατρίδας, τέρμα στην σφαγή του παλαιστινιακού λαού!

Να σταματήσει κάθε συνεργασία και στήριξη των Ελληνικών Κυβερνήσεων προς το κράτος δολοφόνο. Η Κυβέρνηση της Ελλάδας να προχωρήσει ΤΩΡΑ στην υλοποίηση της απόφασης της Βουλής του Δεκέμβρη του 2015 για την αναγνώριση του Παλαιστινιακού κράτους.

Δεν μπορούμε να μένουμε απαθείς! Να δυναμώνουμε την Αλληλεγγύη μας στον λαό της Παλαιστίνης για δημιουργία ενιαίου ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ στα σύνορα του 1967.

Για να σταματήσουμε το έγκλημα, για να ζουν οι λαοί ειρηνικά στον τόπο τους.

Εγκλεισμός και μνήμη Δύο άσπονδοι εχθροί

Η μνήμη είναι ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία διαμόρφωσης της ανθρώπινης συνείδησης και βασικός πυλώνας της δυνατότητας ανθρώπινης δραστηριότητας σε όλα τα επίπεδα. Επί της ουσίας, δρούμε επειδή θυμόμαστε, είμαστε αποτελεσματικοί επειδή επαναλαμβάνουμε, σχεδιάζουμε το μέλλον επειδή συνδυάζουμε την πείρα από το παρελθόν. Ταυτόχρονα, όσο δρούμε κι επιδρούμε στο περιβάλλον με τους παραπάνω και άπειρους άλλους τρόπους η μνήμη μας γίνεται πιο αποτελεσματική. Οπότε είναι ξεκάθαρη η σχέση μεταξύ μνήμης και ανθρώπινης ενεργητικής δραστηριότητας. Η μείωση της δεύτερης συνεπάγεται τη μείωση της αποτελεσματικότητας της πρώτης, οπότε επηρεάζει τη διαμόρφωση συνείδησης ικανής να ανταποκρίνεται όσο το δυνατόν πιο ολοκληρωμένα στις απαιτήσεις του σήμερα.

Πώς συγκροτείται μια «ισχυρή» μνήμη;

Συνοπτικά έγκειται στην αποτελεσματικότητα των παρακάτω διαδικασιών:

- Μάθηση (Δυνατότητα να προσλαμβάνεις ένα ερέθισμα)
- Αποθήκευση-απομνημόνευση (Δυνατότητα περάσματος του ερεθίσματος από τη βραχύχρονη στη μακρόχρονη μνήμη)
- Ανάσυρση (Δυνατότητα ανάκλησης και χρήσης του ερεθίσματος)

Χρειάζεται να αναφέρουμε ότι το ερέθισμα δεν είναι μια απλή εγκυκλοπαιδική γνώση ή μία παρατήρηση, μια απλή πληροφορία. Αποτυπώνει τη δυνατότητα ή μη να αντιληφθούμε όλα τα χαρακτηριστικά ενός φαινομένου, όλες τις πιθανές νοητικές και πρακτικές απεικονίσεις και χρήσεις. Ειδικότερα, είναι η απεικόνισή του που μπορεί να είναι φτωχή ή πλούσια. Επίσης, δεν αφορά μόνο την απεικόνιση αντικειμένων και παλαιών στιγμών (αναμνήσεις) αλλά όλης της πραγματικότητας γύρω μας, από μια εργασία, ένα αντικείμενο μέχρι και την ερμηνεία κάποιων λεγόμενων και γενικότερα κάθε είδους κοινωνικών σχέσεων.

Η πλούσια, λοιπόν αποτύπωση του ερεθίσματος εξαρτάται από τη μεγαλύτερη συμμετοχή σε αυτό που απεικονίζει. Πιο συγκεκριμένα, όσο περισσότερο, πιο ποιοτικά και πιο ολοκληρωμένα επιδρούμε σε αυτό που απεικονίζει τόσο πιο αποτελεσματικά μαθαίνεται, απομνημονεύεται και ανασύρεται στη μνήμη.

Τι σημαίνει αποτελεσματική επίδραση

Αποτελεσματική επίδραση είναι η πολύμορφη ενεργητική συμμετοχή. Είναι η συμμετοχή όσο το δυνατόν περισσότερων παραγόντων της μέχρι τώρα συνείδησής μας στη συνάντησή μας με το ερέθισμα. Αυτή φυσικά πραγματοποιείται τόσο αυτοματοποιημένα (ασυνείδητα) όσο και συνειδητά. Πιο συγκεκριμένα είναι:

- Η συμμετοχή όλο και περισσότερων αισθήσεων στη διαδικασία πρόσληψης του ερεθίσματος.
- Ο συναισθηματικός χρωματισμός της διαδικασίας, δηλαδή να μην υπάρχει συναισθηματική ουδετερότητα η απουσία που θα αποσπά την προσοχή (οπότε και τη μάθηση). Δεν είναι τυχαίο ότι η κατάθλιψη έχει συνέπειες στις μνημονικές διαδικασίες του ανθρώπου
- Η αξιοποίηση της μέχρι τώρα πείρας για την ερμηνεία του ερεθίσματος και της μετατροπής του με τη σειρά του σε πείρα για μελλοντικά ερεθίσματα. Φυσικά, η πιο ολοκληρωμένη πείρα επέρχεται μέσα από την κοινωνική τροφοδότησή της, δηλαδή μέσω του τρόπου με τον οποίο οι άνθρωποι έρχονται σε επαφή με άλλους ανθρώπους (συναναστροφές, εργασία και προϊόν της, συνεργασία)

Επί της ουσίας, όλα τα παραπάνω μπορούν να συμπεριληφθούν στην έννοια της επεξεργασίας του ερεθίσματος, η οποία μάλιστα, εκτελείται σε πολλές περιοχές του εγκεφάλου από τη στιγμή που θα έρθουμε σε επαφή με ένα ερέθισμα. Η λεγόμενη μνήμη εργασίας, δηλαδή η νοερή επεξεργασία όλων των χρησιμότητων ενός ερεθίσματος αφορά σε όλα τα ερεθίσματα που εισέρχονται στην ανθρώπινη αντίληψη. Η πιο αποτελεσματική επεξεργασία, που διαμορφώνει τα τρία παραπάνω καθορίζεται από το στόχο, δηλαδή από το που σκοπεύουμε μέσω της δραστηριότητάς μας. Όσο πιο σύνθετος είναι ο στόχος τόσο πιο βελτιωμένη είναι η επεξεργασία (καθώς επιβάλλει τη συγχρονισμένη λειτουργία των τριών παραπάνω σε ανώτερο επίπεδο) οπότε τόσο πιο αποτελεσματική είναι η μάθηση, αποθήκευση και ανάσυρση των πληροφοριών.

Εγκλεισμός και μνήμη

Κατά τη διάρκεια των περιοριστικών μέτρων και με την ντυμένη με την ατομική ευθύνη τρομοκρατία που επέβαλλε η κυβέρνηση για να κρύψει τη γύμνια του δημοσίου συστήματος υγείας απέναντι στην πανδημία, ουσιαστικά οι «στόχοι» των ανθρώπων περιορίστηκαν σε πολύ χαμηλά ποιοτικά επίπεδα, δηλαδή σε τριγύρισμα μέσα στο σπίτι, κάλυψη του μη εργάσιμου χρόνου με φτωχές κοινωνικά, οικιακές δραστηριότητες, μεγάλο χρόνο μη εργασίας (αναστολές κτλ).

Η μεγαλύτερη όμως «πληγή» είναι η μη κοινωνική τροφοδότηση της ζωής. Επί της ουσίας, ακόμα και η εργασία, ίσως το πιο κοινωνικό προϊόν του ανθρώπου, έχασε σημαντικό μέρος της κοινωνικής της τροφοδότησης εξαιτίας της τηλεργασίας. Το ίδιο συμβαίνει με την εκπαίδευση στα σχολεία, αλλά και τις απλές καθημερινές εξόδους. Η διαζώσης επικοινωνία, που επιβάλλει την πολυαισθητηριακή λειτουργία, δηλαδή τη χρήση όλο και περισσότερων αισθήσεων στη διαδικασία της πρόσληψης ενός ερεθίσματος είναι ποιοτικά ασύγκριτη με την επικοινωνία μέσω ηλεκτρονικών μέσων που αποτυπώνεται και στη συνείδηση αλλά και στον εγκέφαλο ως απρόσωπη, δηλαδή ως συναισθηματικά ουδέτερη ή δυσάρεστη.

Επιπλέον, η συσσωρευμένη κοινωνική πείρα, καθώς δεν τροφοδοτείται από νέα κοινωνικά ερεθίσματα υψηλής πολυπλοκότητας (καθώς οι στόχοι της ανθρώπινης δραστηριότητας είναι ποιοτικά χαμηλοί) για να αξιοποιηθεί ολοπλεύρως, χάνει την επιδραστική της λειτουργία, δηλαδή «βαλτώνει» και διευκολύνει τη λήθη της, τη μη αποτελεσματική ανασυρσή της.

Συμπερασματικά, τα περιοριστικά μέτρα επέβαλλαν την τροφοδότηση της ζωής μόνο ατομικά, εσωτερικά, που είχε ως αποτέλεσμα το ξέφτισμα της κοινωνικής πείρας για την περίοδο αυτή, την έλλειψη χαρούμενων συναισθημάτων που εξασφαλίζουν το κίνητρο της επίτευξης του στόχου και τη μη πολυαισθητηριακή συμμετοχή στη διαδικασία πρόσληψης ερεθισμάτων που εξασφαλίζει την μέγιστη αποτελεσματικότητα στην επίτευξη των στόχων.

Αν θέλουμε να το περιγράψουμε με μία γνωστή ιστορική φράση, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την εξής. Το μικρό σπιτικό νοικοκυριό αποβλακώνει. Η κυβέρνηση με τα περιοριστικά μέτρα προσπαθεί να μετατρέψει όλη τη ζωή σε μέρος αυτής της αποβλάκωσης.

Παπαγιαννόπουλος Ορέστης
Νευροψυχίατρος

Κώστας Βάρναλης (1884-1974)

«Χάιντε θύμα, χάιντε ψώνιο,
χάιντε Σύμβολο αιώνιο!
Αν ξυπνήσεις, μονομιάς
θα 'ρτει ανάποδα ο ντουινιάς».

Από το ποίημα «Η μπαλάντα του κυρ Μέντιου»
της ποιητικής συλλογής ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ (1956).

Δεν είμ' εγώ σπορά της Τύχης
ο πλαστοργός της νιας ζωής.
Εγώ 'μαι τέκνο της Ανάγκης
κι ώριμο τέκνο της Οργής

.....
Δεν δίνω λέξεις, παρηγόρια,
δίνω μαχαίρι σ' ολουνούς:
καθώς το μπήγω μες στο χώμα
γίνεται φως, γίνεται νους.

Ο ποιητής, κριτικός, πεζογράφος και δημοσιογράφος Κώστας Βάρναλης γεννήθηκε το 1884 στον Πύργο της Βουλγαρίας (Ανατολική Ρωμυλία), το σημερινό Μπουργκάς. Υιοθέτησε το επίθετο Βάρναλης, που δηλώνει καταγωγή από τη Βάρνα, που έμεναν πολλοί Έλληνες. Ήταν παντρεμένος με την ποιήτρια Δώρα Μοάτσου.

Το 1898 τελειώνει το ελληνικό σχολείο και στη συνέχεια σπουδάζει στα Ζαρίφεια Διδασκαλεία της Φιλιππούπολης, όπου διορίζεται δάσκαλος.

Με υποτροφία από την κοινότητα της Βάρνας σπουδάζει στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών. Τότε πήρε μέρος στη διαμάχη για το γλωσσικό ζήτημα (Ορεσειακά), ως υπερασπιστής των δημοτικιστών.

Είναι δίλημμα τί να γράψεις και τί να παραλείψεις από τα έργα του!

Το 1904 δημοσιεύονται τα πρώτα ποιήματά του στο περιοδικό «Ο ΝΟΥΜΑΣ». Ένα χρόνο αργότερα δημοσιεύεται και η πρώτη του ποιητική συλλογή «ΚΕΡΗΘΡΕΣ».

Το 1907 συμμετείχε στην ίδρυση του ποιητικού περιοδικού ΗΓΗΣΩ το οποίο κυκλοφορεί σε 10 τεύχη.

Για πολλά χρόνια εργάστηκε ως Καθηγητής Μέσης Εκπαίδευσης και ως δημοσιογράφος.

Από το 1910 άρχισε να ασχολείται με τη λογοτεχνική μετάφραση και ως το 1916 ολοκλήρωσε τους «Ηρακλειδείς» του Ευριπίδη, τον «Αίαντα» του Σοφοκλή, τα «Απομνημονεύματα» του Ξενοφώντα και τον «Πειρασμό του Αγίου Αντωνίου» του Γκούσταβ Φλωμπέρ.

Μετά το Β' Βαλκανικό Πόλεμο στον οποίο πήρε μέρος, φοίτησε στο Διδασκαλείο Μέσης Εκπαίδευσης του Δ. Γληνού.

Το 1919 πήγε στο Παρίσι με υποτροφία και παρακολούθησε μαθήματα φιλοσοφίας, φιλολογίας και κοινωνιολογίας.

Τότε προσχώρησε στον μαρξισμό και το διαλεκτικό υλισμό, αναθεωρώντας τις προηγούμενες απόψεις του για την ποίηση, τόσο σε θεωρητικό όσο και σε πρακτικό επίπεδο.

Το καλοκαίρι του 1921 έγραψε στην Αίγινα το αριστουργηματικό «Το φως που καίει» που εξέδωσε ένα χρόνο αργότερα στην Αλεξάνδρεια με το ψευδώνυμο Δήμος Τανάλιας. Το 1933 κυκλοφορεί η δεύτερη έκδοση της ποιητικής συλλογής «Ξαναπλάσμενη» όπως ο ίδιος έλεγε. Έτσι σηματοδοτείται η ιδεολογική και λογοτεχνική στροφή του Βάρναλη με τον επαναστατικό αέρα του μεσοπολέμου.

Στροφές από το ποίημα Ο ΟΔΗΓΗΤΗΣ στη συλλογή αυτή μελοποίησε ο Χρήστος Λεοντής το 1981.

Το 1922 δημοσίευσε το πιο γνωστό του ποίημα «ΟΙ ΜΟΙΡΑΙΟΙ» στο περιοδικό ΝΕΟΛΑΙΑ που μελοποίησε ο Μίκης Θεοδωράκης το 1964 και το ποίημα ΛΕΥΤΕΡΙΑ στο περιοδικό ΜΟΥΣΑ.

Το 1923 δημοσιεύει στα «ΓΡΑΜΜΑΤΑ» της Αλεξάνδρειας τη συλλογή διηγημάτων «Ο λαός των Μουνούχων».

Το 1924 δίδαξε νεοελληνική λογοτεχνία στην Παιδαγωγική Ακαδημία υπό τη διεύθυνση του Δ. Γληνού.

Το 1926 παύθηκε από τη θέση του καθηγητή της Παιδαγωγικής Ακαδημίας με αφορμή ένα δημοσίευμα της Εστίας με απόσπασμα από «Το φως που καίει». Στη συνέχεια στράφηκε στη δημοσιογραφία και έφυγε ξανά για τη Γαλλία.

Το 1927 τύπωσε τους «Σκλάβους πολιορκημένους».

Το 1932 εξέδωσε την «Αληθινή απολογία του Σωκράτη».

Το 1935 πήρε μέρος ως αντιπρόσωπος των Ελλήνων συγγραφέων στο συνέδριο Σοβιετικών Συγγραφέων στη Μόσχα και μετά εξορίστηκε στη Λέσβο και στον Αη-Στράτη.

Στην κατοχή έλαβε μέρος στην Εαμική Εθνική Αντίσταση.

Το 1956 τιμήθηκε από την εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών και το 1959 με το βραβείο «Γραμμάτων και Τεχνών Λένιν».

Είχαν προηγηθεί μεταξύ άλλων εκδόσεις των έργων του: «Ζωντανοί άνθρωποι», «Το ημερολόγιο της Πηνελόπης», «Ποιητικά», «Διχτάτορες», και άλλα.

Το 1956 εκδόθηκε η τελευταία ποιητική συλλογή του με τίτλο «Ελεύθερος Κόσμος» και το 1972 το θεατρικό έργο «Άπταλος ο Γ'».

Υπήρξε συνεργάτης σε πολλά περιοδικά και εγκυκλοπαίδειες, μεταξύ των οποίων και στη Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια.

Το 1967 τον συλλαμβάνει η χούντα. «Τί θέλετε πάλι; Να με ρωτήσετε αν είμαι κομμουνιστής; Δε σας το είπα από την πρώτη φορά; Τα ίδια θα λέμε;» είπε σαρκαστικά στους ασφαλίτες.

Ο μεγάλος δάσκαλος Δ. Γληνός έγραφε για το Βάρναλη το 1935: «Η προσωπικότητά του ξεπερνάει κατά πολύ τα σύνορα του τόπου μας και μπορεί να σταθεί μέσα στα καλύτερα ονόματα που έχει να επιδείξει η παγκόσμια επαναστατική λογοτεχνία. Κι' όμως το προλεταριάτο του τόπου μας δεν τον γνωρίζει αρκετά. Ίσως τον ξέρει πολύ λίγο. Το λάθος έχει πολλές αιτίες... Ας αρχίσει η δουλειά από την ανάλυση των έργων του Βάρναλη. Ας δοθούν πλατεία στους προλετάριους οι στίχοι του και οι στοχασμοί του, που πρέπει να γίνουν χτήμα τους. Να αστράφτουν μέσα σε κάθε νου, να τους ξέρει κάθε στόμα».

Το μικρό αυτό αφιέρωμά μας στον Κώστα Βάρναλη, ας γίνει αφορμή στον αναγνώστη της ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑΣ, ώστε να προσφύγει σε πηγές για τη ζωή και το έργο του μεγάλου μας ποιητή.

Έργο του Α. Τάσσου "Το Κορίτσι με τα Μικρά Δέντρα" (1963)

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ιδεολογήματα της Ε.Ε. για τις γυναίκες (Μέρος 4ο)

Σε συνέχεια της Σελίδας της Γυναίκας της προηγούμενης ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑΣ σημειώνουμε τα παρακάτω:

Η πολιτική της Ε.Ε. για τις γυναίκες καθορίζεται από τη στρατηγική της, έτσι όπως εκφράζεται από τη συνθήκη του Μάαστριχτ το 1992, τη στρατηγική της Λισαβόνας το 2000 και τη στρατηγική «Ευρώπη 2020».

Η πολιτική αυτή υπηρετεί τις ιδιαίτερες στοχεύσεις των μονοπωλιακών ομίλων για την αύξηση της κερδοφορίας τους, υπολογίζοντας βεβαίως το επίπεδο της ταξικής πάλης, αλλά και της θετικής επίδρασης που ασκούσαν οι κατακτήσεις των γυναικών στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες.

Οι αναλύσεις για την κρίση, τον αντίκτυπο της στις γυναίκες, καθώς και οι προτάσεις είναι οι γενικότερες κατευθύνσεις της Ε.Ε. ντυμένες με φεμινιστικούς μανδύες.

Καταγράφουμε τα βασικά ιδεολογήματα της Ε.Ε. που προβάλλονται και προωθούνται στις κυβερνήσεις των κρατών-μελών της.

Α) Βασική προϋπόθεση για την ισότητα των φύλων είναι η οικονομική ανεξαρτησία των γυναικών. Η διαπίστωση είναι γενικά σωστή. Όμως «αυτή η οικονομική ανεξαρτησία θα έρθει με την αύξηση του ποσοστού απασχόλησης των γυναικών στο 75% του οικονομικά ενεργού πληθυσμού» σημειώνεται στο στόχο της Ε.Ε. «Ευρώπη 2020».

Όπως θα παρατηρήσατε, μιλάνε για απασχόληση και όχι για εργασία. Δηλ. μιλάνε για ελαστική, ευέλικτη εργασία, χωρίς εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Ας σκεφτούμε ότι τον 21ο αιώνα, με τέτοια άνοδο της τεχνολογίας και της παραγωγής, να θεωρείται επιτυχία η απασχόληση των γυναικών στο 75% του γυναικείου πληθυσμού, όταν τον προηγούμενο αιώνα στις σοσιαλιστικές χώρες ήταν εξασφαλισμένη η σταθερή εργασία με πλήρη δικαιώματα για όλους. Στόχος τους είναι για την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου το μεγαλύτερο ποσοστό απασχόλησης των γυναικών και όχι το αυτονόητο δικαίωμα να έχουν σταθερή δουλειά με δικαιώματα και κρατικές δομές στήριξης της οικογένειας.

Β) «Ίσες ευκαιρίες - ίσα δικαιώματα». Αυτό μεταφράζεται σε μοίρασμα της εκμετάλλευσης μεταξύ των δύο φύλων, αύξηση της ανισοτιμίας των γυναικών (αντικειμενικά περισσότερες υποχρεώσεις και βάρη) και αποπροσανατολισμός της ταξικής συνείδησής τους.

Η ανεργία «θα μοιραστεί», αφού δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί αλλιώς στην καπιταλιστική οικονομία σε μερική, ευέλικτη και προσωρινή απασχόληση.

Οι παροχές υγείας- πρόνοιας και κοινωνικής ασφάλισης εμπορευματοποιούνται και ιδιωτικοποιούνται και αυτό το πληρώνει κυρίως η γυναίκα της εργατικής λαϊκής οικογένειας που υποχρεώνεται να αναπληρώνει τα κενά που δημιουργούνται στις σημερινές ανάγκες.

Ο συνδυασμός του δικαιώματος στη μητρότητα και την ουσιαστική προστασία της με σταθερή δουλειά με δικαιώματα, απαιτεί η παραγωγή να οργανωθεί με βάση την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών των εργαζομένων και των οικογενειών τους και όχι την κερδοφορία και την ανταγωνιστικότητα των μονοπωλίων.

Οι υποχρεώσεις της γυναίκας και του άντρα δεν μπορούν να εξισωθούν, όταν στην κοινωνία παραμένει η ανισότητα, όταν το κοινωνικό σύστημα στηρίζεται στην ανισότητα των ανθρώπων.

Η ιδεολογική βάση της αρχής των «ίσων ευκαιριών» που προωθεί η Ε.Ε. είναι ότι στον καπιταλισμό έχουν μπει οι βάσεις για ισότητα και από κει και πέρα είναι ζήτημα προσωπικών ικανοτήτων η κατάκτηση της ισότητας.

Έτσι δεν αμφισβητείται η ταξική εκμετάλλευση, αντίθετα θεωρείται αδιαμφισβήτητο γεγονός.

Γ) «Συνδυασμός οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής»

Η Ε.Ε. κατάργησε, στο όνομα της ισότητας, την 5ετή διαφορά στη συνταξιοδότηση ανδρών- γυναικών, ρύθμιση που ανταποκρίνονταν στις βιολογικές ιδιαίτερα, αλλά και κοινωνικές ανάγκες των γυναικών και αποτελούσε ένα μικρό, έστω, αντιστάθμισμα απέναντι στις αρνητικές συνέπειες που έχει η ανισοτιμία, τα κοινωνικά και οικογενειακά βάρη που πολλαπλασιάζονται με την εμπορευματοποίηση στον κοινωνικών υπηρεσιών και την κατάργηση μιας σειράς δικαιωμάτων. Τώρα εστιάζει στην προσαρμογή της λειτουργίας των υπηρεσιών και δομών φροντίδας βρεφών και νηπίων, στις ευέλικτες εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων γονέων και ιδιαίτερα των μητέρων, προκειμένου να έχουν αυτές τη δυνατότητα «να παρκάρουν» το παιδί τους για όσες ώρες δουλεύουν.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στη Γερμανία ο καθένας μπορεί να αναλάβει την φροντίδα παιδιών με μόνη προϋπόθεση την παρακολούθηση εκπαίδευσης διάρκειας 160 ωρών, η οποία καταλήγει στη χορήγηση ενός πιστοποιητικού!!

Δ) Γυναικεία επιχειρηματικότητα. Χρησιμοποιείται από την Ε.Ε. ως εργαλείο, αφενός για να αποκρύβονται τα αυξημένα ποσοστά της ανεργίας με προσωρινό, ακόμη και πλασματικό τρόπο και αφετέρου για να καλλιεργούνται αυταπάτες στις γυναίκες του μεροκάματου ότι μπορούν να γίνουν επιχειρηματίες, ιδιοκτήτριες, μεγαλομέτοχοι και ανώτερα στελέχη καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

Οι αυτοαπασχολούμενες στην πραγματικότητα παλεύουν να επιβιώσουν σε συνθήκες φορο- λεηλασίας και ανταγωνισμού με τις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Το δικαίωμά τους στη μητρότητα δεν υποστηρίζεται, ούτε από στοιχειώδεις παροχές, δεν έχουν δικαίωμα σε άδειες και επιδόματα. Αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο να βάλουν λουκέτο και να βρεθούν άνεργες και πνιγμένες σε χρέη και οφειλές.

Ε) Συμμετοχή των γυναικών σε Κέντρα Λήψης Αποφάσεων. Αυτό το ιδεολόγημα προβάλλεται ως πανάκεια με πολλαπλούς στόχους και συγκαλύψης του ταξικού χαρακτήρα της πολιτικής της ενσωμάτωσης των γυναικών που μετέχουν στο Λαϊκό κίνημα. Εύλογα όμως γεννιούνται τα εξής ερωτήματα: Ποιές γυναίκες θα βρεθούν στα Κέντρα αυτά; Συνήθως πρόκειται για γυναίκες της αστικής τάξης που δεν μπορούν ούτε και θέλουν να εκφράσουν τα προβλήματα των γυναικών των λαϊκών στρωμάτων, παρά εκφράζουν τα συμφέροντα της τάξης τους.

Επίσης, ποιά πολιτική μπορούν να υλοποιήσουν αυτές οι γυναίκες; Φυσικά την πολιτική των συμφερόντων του κεφαλαίου, αφού οι θεσμοί στους οποίους συμμετέχουν, σχεδιάζουν και προπαγανδίζουν αυτή την πολιτική. Επομένως, όσο και να αυξάνεται το ποσοστό της συμμετοχής των γυναικών της αστικής τάξης στους θεσμούς της Ε.Ε. και των κρατών-μελών της, η ουσία της πολιτικής δεν αλλάζει.

Άλλωστε τα πλέον αντιλαϊκά και αντιδραστικά μέτρα, όχι μόνο για τις γυναίκες, αλλά για το σύνολο των εργαζομένων έχουν προωθηθεί και προωθούνται από γυναίκες που βρίσκονται στα Κέντρα Λήψης Αποφάσεων. Ας θυμηθούμε το ρόλο γνωστών γυναικών πολιτικών (Θάτσερ, Ολμπράϊτ, Κοντολίζα Ράις κλπ.) αλλά και Ελληνίδων βουλευτών των αστικών κομμάτων, που δεν διαφοροποιήθηκαν από συναδέλφους τους άντρες στην επικύρωση των κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την δήθεν ισότητα των δύο φύλων, αλλά στήριξαν ό,τι αντιλαϊκό και αντεργατικό μέτρο ερχόταν για ψήφιση. Εμείς στηρίζουμε την αυξημένη συμμετοχή των γυναικών στο συνδικαλιστικό κίνημα και στους μαζικούς φορείς του λαϊκού κινήματος. Αυτό θα συμβάλει στην αποτελεσματικότητα των αγώνων.

Οι δασικές πυρκαγιές αποτελούν ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα των Δασών της Ελλάδας. Η ολόπλευρη αντιμετώπισή τους, συνδέεται με τη διαχρονικά ασκούμενη δασική πολιτική, την πολιτική χρήσεων γης, την «πράσινη ανάπτυξη».

Από τη δημιουργία του ελληνικού αστικού κράτους μετά το 1821, η γη, τα δάση, αντιμετωπίζονται διαχρονικά ως εμπόρευμα, για την ενίσχυση των κάθε φορά κερδοφόρων επενδυτικών επιδιώξεων των ομίλων, για τους οποίους η γη είναι ένα επενδυτικό εργαλείο.

Στα στατιστικά δεδομένα υπολογίζονται μεταξύ άλλων στοιχείων, οι αίτιες, ο αριθμός των πυρκαγιών, τα στρέμματα και τα ποσοστά των καμένων εκτάσεων.

Ως προς τις αιτίες, από τη 10ετία του '70 μέχρι τις αρχές της 10ετίας του 2000, οι εμπρησμοί, (επιβεβαιωμένοι και άγνωστοι), αποτελούν το 60-65% των αιτιών που προκαλούν πυρκαγιές. Το υπόλοιπο 35-40% των αιτιών είναι αμέλεια, Δίκτυο Ηλεκτροδότησης, κεραυνοί σπινθήρες κλπ.

Ως προς τον αριθμό των πυρκαγιών διαπιστώνεται ότι ένας πολύ μικρός αριθμός πυρκαγιών, σε ποσοστό 5% του συνολικού αριθμού, καταστρέφουν το 85% των καμένων δασών και δασικών εκτάσεων και είναι κατά κανόνα εμπρησμοί που μάλιστα (σύμφωνα με τα δεδομένα) γίνονται σε περιοχές που υπήρχε έντονο επενδυτικό ενδιαφέρον από τουριστικούς όμιλους, σε συνδυασμό με ευνοϊκές για την εξάπλωση των πυρκαγιών κλιματικές συνθήκες (μεγάλες θερμοκρασίες, δυνατοί άνεμοι κλπ.)

Μετά τις πυρκαγιές, οι περισσότερες καμένες δασικές κυρίως εκτάσεις, δεν κηρύσσονταν αναδασωτέες, με πρόφαση ιδιοκτησιακών ασαφειών, αλλά και σε ορισμένες περιπτώσεις, χαρακτηρίζονταν ως μη δασικές.

Έτσι αξιοποιώντας τη δασική νομοθεσία και με εργαλείο τις πυρκαγιές, αλλάζουν, (παράνομα ή "νόμιμα"), χαρακτήρα, ιδιοκτήτη και χρήση, δίνοντας ένα ισχυρό κίνητρο στο πλαίσιο της δράσης του κατασκευαστικού και τουριστικού κεφαλαίου.

Η εμπορευματοποίηση της γης, έχει οδηγήσει στην ανεξέλεγκτη «συμβίωση» δασών με βιομηχανίες, με τουριστικές επιχειρήσεις, βίλες, οικισμούς, με κίνδυνο

πυρκαγιών και άλλων ατυχημάτων, με καταστροφικές συνέπειες για τον πληθυσμό.

Τα μπαζωμένα ρέματα, η άναρχη επέκταση των σχεδίων πόλης, η τσιμεντοποίηση των οικοπέδων, οι ελλείψεις αντιπλημμυρικών έργων και αντισεισμικής προστασίας, η κατασκευή μεγάλων οδικών αξόνων και άλλων υποδομών, χωρίς να παίρνουν υπόψη όλους τους κινδύνους, η απουσία σχεδίων μαζικής διαφυγής σε περιπτώσεις ανάγκης εκκένωσης περιοχών, η απουσία ελεύθερων χώρων, αποτελούν ορισμένα μόνο ενδεικτικά παραδείγματα της πολιτικής χρήσεων γης, στο πλαίσιο του σημερινού δρόμου ανάπτυξης.

Το πρόβλημα των δασικών πυρκαγιών, οξύνει η πολιτική επιλογή της αντιεπιστημονικής διάσπασης της ενιαίας διαχείρισης των δασών, του διαχωρισμού της πρόληψης από την καταστολή, και την μεταφορά της αρμοδιότητας δασοπυρόσβεσης από τη Δασική υπηρεσία στην Πυροσβεστική, χωρίς καμιά επιστημονική τεκμηρίωση της σκοπιμότητας αυτής από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ το 1998. Συνεχίζεται δε μέχρι σήμερα, από όλες τις κυβερνήσεις. Έτσι η αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών, από πολιτικό και επιστημονικό ζήτημα ολοκληρωμένης διαχείρισης και προστασίας των δασών, «μετατρέπεται»

σε επιχειρησιακό πρόβλημα, όταν ξεσπάσει η πυρκαγιά. Από τότε που έγινε ο αντιεπιστημονικός διαχωρισμός της πρόληψης από την καταστολή, μέχρι και σήμερα, που ο διαχωρισμός αυτός συνεχίζεται, είναι τεράστιες οι απώλειες σε ανθρώπινες ζωές και είναι εκατομμύρια τα καμένα στρέμματα δασών και δασικών εκτάσεων.

Οξύνεται επίσης από την ανύπαρκτη χρηματοδότηση των εμπλεκόμενων υπηρεσιών, (Δασική, Πυροσβεστική), τον ανεπαρκή και παλαιωμένο εξοπλισμό. Στην πυροσβεστική, τα μέσα κατάσβεσης είναι το 1/3 των αναγκών, ανάλογες είναι οι ελλείψεις σε μόνιμο προσωπικό. Στην απαξιωμένη δασική υπηρεσία, παραμένει κενό το 70% των αναγκαίων θέσεων μόνιμου ειδικευμένου επιστημονικού και λοιπού προσωπικού. Το κόστος αντιμετώπισης ανεβαίνει, γιατί οι κυβερνήσεις δεν δίνουν βάρος στην πρόληψη αλλά στην καταστολή.

Ο αντιπυρικός σχεδιασμός είναι ελλιπής και ανεπίκαιρος. Ιδιαίτερα η οργάνωση των επίγειων δασοπυροσβεστικών δυνάμεων που είναι ο κύριος παράγοντας έγκαιρης και αποτελεσματικής κατάσβεσης, αφού τα εναέρια μέσα όσο κι αν βοηθούν δεν σβήνουν τις πυρκαγιές.

Είναι ψεύτικες οι αντιπαραθέσεις μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ για το πόσο έγκαιρα και ποια μέτρα πήραν. Και τα δυο κόμματα ως κυβέρνηση συγκαλύπτουν τις πραγματικές αιτίες αυτού του διαρκούς εγκλήματος και υλοποιούν την ίδια δασική και περιβαλλοντική πολιτική.

Χρησιμοποιούν ως πρόσχημα την όποια κλιματική αλλαγή, για να καλύψουν το ότι αντιμετωπίζουν τα δάση ως εμπόρευμα. Υλοποιούν και στηρίζουν τη στρατηγική της «πράσινης» ανάπτυξης, την Πράσινη Συμφωνία της ΕΕ, τις διεθνείς συμφωνίες, την μετά το 2020 δασική στρατηγική της ΕΕ, στοχεύοντας στην αποτελεσματικότερη ένταξη των δασών στις επιδιώξεις των επιχειρηματικών ομίλων στο όνομα της αγροτικής ανάπτυξης, της προστασίας της βιοποικιλότητας, της κυκλικής και βιώσιμης οικονομίας, διευρύνοντας την επιχειρηματική τους δράση.

Εμπλουτίζουν το νομικό πλαίσιο για τα δάση, το περιβάλλον, υποτάσσοντάς το, ακόμα περισσότερο, στις οδηγίες του ΣΕΒ, των τραπεζών.

Εκχωρούν στους ομίλους, γη, βουνά, δάση, προστατευόμενες περιοχές, αέρα, θάλασσα, παραλίες, για κάθε είδους εκμετάλλευση (ΑΠΕ – ανεμογεννήτριες φωτοβολταϊκά, μεταλλεία, λατομεία, εγκατάσταση των logistics, ΧΥΤΑ, τουριστικές επιχειρήσεις, πολυτελείς κατοικίες). Τσιμεντάρουν και καζινοποιούν το Ελληνικό

(αλλά με αυτόνομη "πράσινη" Ενέργεια).

Υλοποιούν τους δασικούς χάρτες που αποτελούν κυρίαρχη επιδίωξη των μονοπωλιακών ομίλων, για να διαμορφωθεί «καθαρό τοπίο», ώστε να επιταχύνουν τα εκμεταλλευτικά τους σχέδια.

Το κυριότερο που επιδιώκουν είναι η αντιστροφή της πραγματικότητας. Μετατρέπουν το αποτέλεσμα σε αιτία, για να μην αποκαλυφθεί η αλήθεια. Ότι οι νεκροί, οι καταστροφές από πυρκαγιές, σεισμούς, πλημμύρες, τα μπαζωμένα ρέματα, τα αυθαίρετα, είναι το αποτέλεσμα. Αιτία είναι ο δρόμος ανάπτυξης της ελληνικής κοινωνίας που παρασύρει ανθρώπινες ζωές, όπως και κάθε μέρα, στο βωμό της εκμετάλλευσης.

Η γη, τα δάση δεν είναι εμπόρευμα. Είναι κοινωνικό αγαθό.

Οι πυρκαγιές θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά, αν υπήρχε σύγχρονος αντιπυρικός επιστημονικός σχεδιασμός με βάρος στην πρόληψη, στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης διαχείρισης και συνολικής προστασίας των δασών από κάθε κίνδυνο, εξασφαλίζοντας και την ολόπλευρη ενίσχυση των αρμόδιων υπηρεσιών (χρηματοδότηση, προσωπικό, υποδομές), διαφορετική δομή και οργάνωση.

Αυτό μπορεί να υλοποιηθεί, μόνο με ένα ριζικά διαφορετικό δρόμο ανάπτυξης, που θα διασφαλίσει την ισόρροπη επίδραση του εργαζόμενου ανθρώπου στη φύση, με κριτήριο την ικανοποίηση των λαϊκών και κοινωνικών αναγκών και όχι την κερδοφορία των ομίλων.

Αυτή η προοπτική, κρίνεται και από τους σημερινούς αγώνες του εργατικού – λαϊκού κινήματος, των συνταξιούχων, της νεολαίας, σε σύγκρουση με τα αναπτυξιακά σχέδια της άρχουσας τάξης και όλα τα εργαλεία υλοποίησής τους, όπως η δασική πολιτική και η πολιτική γης.

Διεκδικούμε την προστασία των δασών, του περιβάλλοντος, δουλειά, ζωή με δικαιώματα όπως μας αξίζει.

Απέναντι στο σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής, τις "πράσινες" και "μπλε" μπίζνες των ομίλων, που τσακίζουν τις ζωές μας και καταστρέφουν το Περιβάλλον.

**Ραλλάτος Αντώνης Δασολόγος
Περιβαλλοντολόγος ΑΠΘ.**

(Μέλος του ΔΣ της Ομοσπονδίας Συλλόγων Εργαζομένων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων Ελλάδας (Ο.Σ.Ε.Α.Δ.Ε.) και του ΔΣ της Πανελλήνιας Ένωσης Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων (Π.Ε.Δ.Δ.Υ.)

ΤΟ 1821 ΚΑΙ ΟΙ ΞΕΝΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Αν ρωτούσε κάποιος, ποια ήταν η μοναδική χώρα στον κόσμο, που τάχθηκε στο πλευρό των επαναστατημένων Ελλήνων το 1821, δύσκολα θα σκεφτόμασταν την μακρινή Αϊτή, που μόλις είχε εκδιώξει τους Γάλλους αποικιοκράτες! Η Επανάσταση, που στρεφόταν κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (Ο.Α.) βρέθηκε αντιμέτωπη και με όλα τα απολυταρχικά καθεστώτα της Ευρώπης.

Η αστική Γαλλική Επανάσταση (1789-1794), που σάρωσε τη φεουδαρχική εξουσία, συνοδεύτηκε με πολεμικές εκστρατείες του Ναπολέοντα, όπου τα γαλλικά στρατεύματα κατέκτησαν μεγάλο μέρος της Ευρώπης, που τερματίστηκαν οριστικά στη μάχη και την ήττα του στο Βατερλό.

Σε αυτό το πλαίσιο λοιπόν συγκροτήθηκε η «Ιερά Συμμαχία» από την Ρωσία, την Αυστροουγγαρία και την Πρωσία, στην οποία σταδιακά προσχώρησαν Γαλλία και Ισπανία, ενώ αργότερα συμμετείχε στα συνέδριά της η καπιταλιστική Βρετανική Αυτοκρατορία. Στο όνομα της διατήρησης της ειρήνης, η Ιερά Συμμαχία κήρυξε ως νέα νομιμότητα την κατάπνιξη των κινημάτων, που απειλούσαν τα ευρωπαϊκά καθεστώτα και την υπάρχουσα διανομή εδαφών. Όμως οι συμμαχίες των «Μεγάλων Δυνάμεων» αναδιατάχθηκαν αρκετές φορές γιατί όπως έλεγε ο τότε ΥΠΕΞ της Αγγλίας: «Δεν έχουμε αιώνιους συμμάχους ούτε αέναους εχθρούς. Αιώνια και αέναα είναι τα συμφέροντά μας, και αυτά έχουμε καθήκον να υπηρετήσουμε».

Πώς διαμορφωνόταν λοιπόν η εξωτερική πολιτική των «Μεγάλων Δυνάμεων» μέχρι τότε;

Μέχρι τότε λοιπόν η τσαρική Ρωσία είχε ως πάγιο στόχο της την κυριαρχία στον εμπορικό δρόμο από τη Βαλτική έως το Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο, ευνοώντας εξεγέρσεις που συνέβαλαν στο διαμελισμό της Ο.Α. και της επέτρεπαν να παρουσιάζεται ως προστάτιδα των ορθόδοξων πληθυσμών. Ταυτόχρονα όμως, λόγω του φεουδαρχικού χαρακτήρα της, εναντιωνόταν σε κάθε κίνηση με επαναστατικό αστικοδημοκρατικό περιεχόμενο, οπότε η εξωτερική της πολιτική για δεκαετίες δεν περιελάμβανε ανεξάρτητο ελληνικό κράτος.

Η Βρετανική Αυτοκρατορία, ενδιαφερόταν για τη διατήρηση της υπάρχουσας κατάστασης που της εξασφάλιζε την προστασία των «δρόμων» του ναυτικού εμπορίου, ενώ ταυτόχρονα διέθετε σημαντικά ερείσματα στην Ο.Α. Φοβόταν ότι η αποδυνάμωση της Ο.Α. θα ευνοούσε τα τσαρικά επεκτατικά σχέδια, δεν ήθελε αναταραχές στα σύνορα των βρετανοκρατούμενων Επτανήσων, ενώ η δημιουργία ενός ανεξάρτητου ελληνικού κράτους θα ενίσχυε τον ανταγωνιστικό ελληνικό εμπορικό στόλο.

Η μετεπαναστατική Γαλλία προώθησε εξωτερική πολιτική εθνικής αφύπνισης στα εδάφη που καταλάμβανε. Ωστόσο, μετά την ήττα του Ναπολέοντα, η Γαλλία αντιμετώπιζε με ιδιαίτερη ανησυχία την ενδυνάμωση του ελληνικού εμπορικού στόλου, ενώ μοιραζόταν τις ίδιες ανησυχίες με τη Βρετανική και την Αυστροουγγρική Αυτοκρατορία για το ρόλο της Ρωσίας στην Επανάσταση.

Η Αυστροουγγαρία, μετά την ήττα του Ναπολέοντα, ανέκτησε εδάφη της και επαγρυπνούσε να μη διασαλευτεί η τάξη στην πολυεθνική της Αυτοκρατορία. Ο υπουργός Εξωτερικών και μετέπειτα καγκελάριος Μέτερνιχ εκδηλωνόταν ως ο ακραίος υποστηρικτής της καταστολής κάθε εξέγερσης, που θα διατάρασσε το ευρωπαϊκό status quo.

Η στρατιωτική επικράτηση της Επανάστασης, στα πρώτα χρόνια της, άλλαξε καθοριστικά τα δεδομένα στη διπλωματική σκακιέρα, αλλά και τη στάση της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης, που επηρεάστη-

κε καθοριστικά από γεγονότα όπως οι σφαγές της Κωνσταντινούπολης και της Χίου.

Το κλίμα αλληλεγγύης, το κίνημα του φιλελληνισμού διεθνοποίησε το ελληνικό ζήτημα, έδινε ερείσματα στους επαναστάτες στο εξωτερικό και τους προσέφερε διεθνείς επαφές.

Τα ιδιαίτερα συμφέροντα κάθε μιας των «Μεγάλων Δυνάμεων», σε συνδυασμό με τα προηγούμενα, οδήγησαν σταδιακά, από την αναγνώριση εκ μέρους της Αγγλίας των Ελλήνων ως επαναστατημένο έθνος και όχι πλέον ως πειρατών (βλέποντας και την φιλοβρετανική στάση της κυρίαρχης μερίδας της ελληνικής αστικής τάξης), ως τις συνθήκες της Πετρούπολης και του Λονδίνου, που προέβλεπαν ένα μελλοντικό ελληνικό κρατικό μόρφωμα, φόρου υποτελής στον Σουλτάνο.

Τα δάνεια επίσης μεταξύ βρετανικών χρηματοπιστωτικών κύκλων και της ελληνικής Διοίκησης, με υποθήκη τις εθνικές γαίες, σηματοδοτούσαν την έμμεση αναγνώριση ενός ανεξάρτητου ελληνικού κράτους.

Μετά την πτώση του Μεσολογγίου, της Ακρόπολης της Αθήνας, της μεγάλης καταστροφής στη μάχη του Αναλάτου και την επικράτηση του γαλλοεκπαιδευμένου(!) και γαλλοδιοικούμενου(!) στρατού του Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο, η Υψηλή Πύλη απέκρουσε με αδιαιλαξία τις ειρηνευτικές προτάσεις των «Μεγάλων Δυνάμεων».

Άμεση συνέπεια του Τριμερούς Συμφώνου και της οθωμανικής άρνησης ήταν η Ναυμαχία του Ναυαρίνου στις 8 Οκτώβρη 1827, που επέφερε την καταστροφή του οθωμανο-αιγυπτιακού στόλου και την αποχώρηση των αιγυπτιακών στρατευμάτων.

Τον Μάρτη του 1828, με κυβερνήτη πλέον τον Καποδίστρια, υπεγράφη η Συνθήκη των «Μεγάλων Δυνάμεων», που πρόβλεπε ως σύνορα του υπό διαμόρφωση κρατικού μορφώματος τη γραμμή Παγασπικού – Αμβρακικού, ακολούθησε η Συνθήκη της Ανδριανούπολης, που υποχρέωνε την Τουρκία να δεχτεί για την Ελλάδα την δημιουργία μιας ημιαυτόνομης ηγεμονίας και τέλος η διάσκεψη του Λονδίνου (1830) που κατέληξε στην αναγνώριση ανεξάρτητου ελληνικού κράτους.

Αυτές οι Δυνάμεις με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στην συνέχεια επέβαλαν τους ξενόφερτους βασιλιάδες, άφηναν ή τραβούσαν τα χαλινάρια των ελληνικών κυβερνήσεων, επέβαλαν τον αποκλεισμό Αθήνας και Πειραιά, μοίρασαν υποσχέσεις για Μεγάλη Ελλάδα, συνέβαλαν στην Μικρασιατική καταστροφή κλπ κλπ.

Η Επανάσταση του 1821 κατέδειξε ότι η λαϊκή ορμή και εξέγερση μπορούν να σπάσουν έναν δυσμενή διεθνή συσχετισμό δυνάμεων (τότε Ο.Α. – Ιερά Συμμαχία, σήμερα NATO, ΕΕ κλπ) και να οδηγήσουν τελικά στην ανατροπή ενός κοινωνικοοικονομικού σχηματισμού, εφόσον έχουν ήδη αναπτυχθεί οι υλικές προϋποθέσεις που την απαιτούν. Η κραταιά Ο.Α. δεν μπόρεσε να αποτρέψει την ευόδωση της Επανάστασης, και μάλιστα σε μια εποχή όπου η συγκρότηση της «Ιεράς Συμμαχίας» είχε διαμορφώσει έναν δυσμενή διεθνή συσχετισμό για τις αστικές δυνάμεις.

Η αρχική στρατιωτική επικράτηση και η αντοχή της επαναστατικής εξουσίας ήταν αυτή που ανάγκασε τις «Μεγάλες Δυνάμεις» της εποχής να προσαρμόσουν ανάλογα την εξωτερική πολιτική στη βάση των συμφερόντων τους. Η τελική καθοριστική συνδρομή λοιπόν των «Μεγάλων Δυνάμεων» στην αναγνώριση ενός ανεξάρτητου ελληνικού αστικού κράτους δεν μειώνει καθόλου την προσφορά της Επανάστασης, αφού αυτή ήταν που επέτρεψε και εν πολλοίς επέβαλε αυτή την εξέλιξη.